В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

КРАТКО ИЛЮСТРОВАНО ВЪВЕДЕНИЕ В ИСЛЯМА

На първата корица:
Свещената джамия в Мекка.
На четвъртата корица:
Джамията на пророка Мухаммед в Медина.

КРАТКО ИЛЮСТРОВАНО ВЪВЕДЕНИЕ В ИСЛЯМА

Превод от английски
Кемал Бозов

„Прозрение – 1424“
София • 2004

A BRIEF ILLUSTRATED GUIDE TO UNDERSTANDING ISLAM

Second edition

Darussalam, Publishers and Distributors, Huston, Texas, USA, 1997

Редактори:
Dr. William (Daoud) Peachy
Michael (Abdul-Hakim) Thomas
Tony (Abu-Khaliyl) Sylvester
Idris Palmer
Jamaal Zarabozo
Ali Al-Timimi

Научни редактори:
Professor Harold Stewart Kuofi
Professor F. A. State
Professor Mahjoub O. Taha
Professor Ahmad Allam
Professor Salman Sultan
Associate Professor H. O. Sindi

ISBN 954-91515-1-4
„Прозрение – 1424“ЕООД

СЪДЪРЖАНИЕ

Трета глава

ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИСЛЯМА

ПРЕДГОВОР

Тази книга е кратко въведение в исляма. То се състои от три глави.

В първата глава, *Доказателства за истинността на исляма*, се дава отговор на важни и често поставяни въпроси, които хората задават:

• Дали Свещеният Коран е истинното слово, изпратено от Аллах (Бог)?

• Дали Мухаммед ﷺ[1] е наистина Пророк, изпратен от Аллах?

• Дали наистина islямът е религия от Аллах?

В тази глава са представени шест вида доказателства:

I. Научните чудеса в Свещения Коран. Тази част, подкрепена от илюстрации, обсъжда някои наскоро открити научни факти от Свещения Коран, низпослан преди повече от четиринайсет века.

II. Огромното предизвикателство да сътвориш глава (сура), подобна на тези от Свещения Коран. В Свещения Коран Аллах предизвиква всички хора да създадат поне една глава, подобна на главите от Свещения Коран. Откакто Свещеният Коран е изпратен, преди четиринайсет века, до наши дни никой не е в състояние да посрещне това предизвикателство, макар че най-малката глава в Книгата на Аллах (сура 108) се състои само от десет думи.

III. Библейски предсказания за появата на Мухаммед ﷺ, Пророка на исляма. В тази част са обсъдени някои доказателства според Библията за появата на Пророка Мухаммед ﷺ.

[1] ﷺ Саллелаху алейхи ве селлем – Аллах да го благослови и с мир да го дари.

IV. Знаменията в Свещения Коран, които предизвестяват бъдещи събития, се случват по-късно. Свещеният Коран споменава за събития, осъществени по-късно, например победата на ромеите над персите.

V. Чудесата, извършени от Пророка Мухаммед ﷺ. Множество чудеса са извършени от Пророка Мухаммед ﷺ. Тези чудеса са засвидетелствани от много хора.

VI. Обикновеният живот на Мухаммед ﷺ. Той ясно показва, че Мухаммед ﷺ не е лъжепророк, а и няма претенции, че има мисията на пророк, за да постигне материална изгода, величие или власт.

Тези доказателства водят до следните заключения:

• Свещеният Коран е истинното слово на Аллах, което Той е изпратил;

• Мухаммед ﷺ наистина е Пророк, изпратен от Аллах;

• Islямът е истинната религия от Аллах.

Ако искаме да разберем дали една религия е истинна или фалшива, трябва да надмогнем емоциите, чувствата, предубежденията си и да се доверим по-скоро на разума и интелекта си. Когато Аллах изпраща пророците, Той ги подкрепя с чудеса и доводи, които доказват, че те са истинските пратеници на Аллах. Следователно религията, която те проповядват, е истинна.

Във втората глава, *Някои ползи от исляма*, се разискват някои от ползите, които ислямът предоставя на всеки човек, като:

I. Откриване пътя към вечния Рай.

II. Спасение от огъня на Ада.

III. Истинско щастие и вътрешен мир.

IV. Опрощение за всички предишни грехове.

Третата глава, *Обща информация за исляма*, представя общи сведения за исляма, коригира някои погрешни схващания за него и отговаря на често задавани въпроси, като:

• Какво е ислямското становище за тероризма?

• Какъв е статутът на жената в исляма?

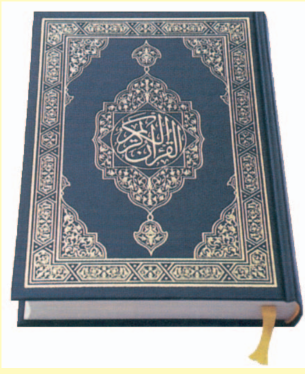
Първа глава

ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА ИСТИННОСТТА НА ИСЛЯМА

Аллах подкрепя Своя последен Пророк Мухаммед ﷺ с многобройни чудеса и доводи, които доказват, че той е истински Пророк, изпратен от Него. Аллах подкрепя и последното Свое послание – Свещения Коран, с много чудеса, които доказват истинността на словото, изпратено от Него, и че Коранът не е сътворен от човешка ръка.

I. Научните чудеса в Свещения Коран

Свещеният Коран е истинното слово на Аллах, което Той изпраща на Своя Пророк Мухаммед ﷺ чрез Джибрил (Архангел Гавриил). То е наизустявано от Мухаммед ﷺ, който след това го диктува на своите сподвижници. Те на свой ред го наизустяват и записват под контрола на Пророка. Освен това Пророка Мухаммед ﷺ преповтаря Свещения Коран заедно с Джибрил по веднъж всяка година и два пъти през последната година от своя живот. От времето на низпославането на Свещения Коран до наши дни винаги има огромен брой мюсюлмани, които наизустяват буква по буква целия Свещен Коран. Някои от тях дори са способни да го наизустят до десетгодишна възраст. Нито една буква от Свещения Коран не е променена през вековете.

Свещеният Коран, низпослан преди повече от четиринайсет века, споменава факти, които едва напоследък са открити или дока-

зани от учените. Това дава безспорни доказателства, че Свещеният Коран е истинното слово, изпратено от Аллах и че негов автор не е нито Мухаммед ﷺ, нито някое друго човешко същество. Това доказва също, че Мухаммед ﷺ е действително изпратеният от Аллах пророк. Изумително е, че преди хиляда и четиристотин години някой е знаел факти, които се откриват и доказват едва напоследък с помощта на съвременна апаратура и сложни научни методи. Ето някои примери:

А. СВЕЩЕНИЯТ КОРАН ЗА РАЗВИТИЕТО НА ЧОВЕШКИЯ ЕМБРИОН

В Свещения Коран Аллах определя етапите на развитие на човешкия зародиш:

„Сътворихме Ние човека от подбрана глина, после го оставяме – частица сперма – на сигурно място, после от частицата сперма създаваме съсирек (аляка) и създаваме като късче надъвкано месо (мудга), и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът, после го оформяме в друго творение. Благословен е Аллах, Най-прекрасният Творец!“[1]

(Коран, 23: 12–14)

Арабската дума *аляка* има три значения: 1) пиявица, 2) нещо закачено и 3) съсирена кръв.

Когато сравняваме пиявица с ембрион в етапа *аляка,* намираме прилика между двете[2], както се вижда на фиг. 1. На този етап ембрионът получава храна от кръвта на майката, подобно на пиявицата, която се храни от кръвта на другите[3].

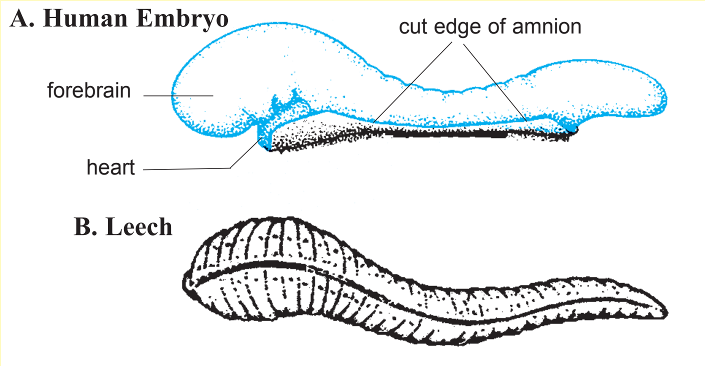
Второто значение на думата *аляка* е „нещо закачено“. Това, което се вижда на фиг. 2 и 3, е именно „закачването“ на ембриона в утробата на майката през времето на етапа *аляка*.

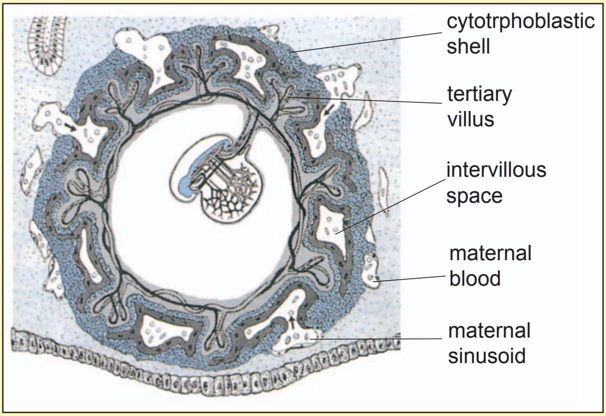
[1] Отбелязваме, че това е превод на буквалното значение на Свещения Коран на български език. Автентичният текст на Свещения Коран е на арабски език.

[2] Moore and Persaud. *The Developing Human*, с. 8.

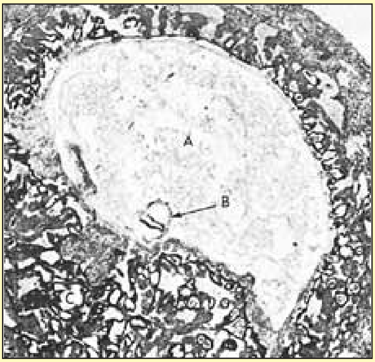
[3] Moore and others. Human Development as Described in the Quran and Sunnah, с. 36.

Фиг. 1. Рисунка, показваща външната прилика между пиявицата и човешкия ембрион в етапа *аляка*.

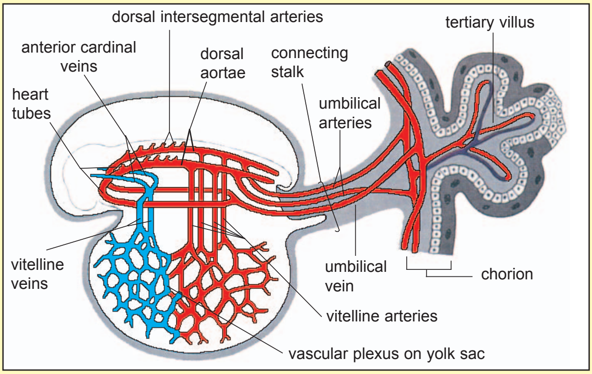
Фиг. 2. На тази схема се вижда „закачването“ на ембриона през времето на етапа *аляка* в утробата (матката) на майката.

Фиг. 3. На този фотомикрограф може да се види „закачването“ на ембриона (отбелязан с В) през времето на етапа *аляка* (възраст около 15 дни) в утробата на майката. Действителният размер на ембриона е около 0,6 мм.

Третото значение на думата *аляка* е „съсирена кръв“. Намираме, че външният вид на ембриона по време на етапа *аляка* наподобява съсирена кръв. Това се дължи на присъствието на относително голямо количество кръв, съдържащо се в ембриона по време на този етап[1] (вж. фиг. 4). В същия етап кръвта в ембриона не циркулира до края на третата седмица[2], затова ембрионът е като съсирена кръв.

Фиг. 4. Схема на примитивната сърдечно-съдова система на ембриона по време на етапа *аляка*. Външният вид на ембриона наподобява съсирена кръв, което се дължи на голямото количество кръв в ембриона.

Така трите значения на думата *аляка* отговарят точно на описанието на ембриона през етапа *аляка*.

Следващият етап, споменат в знаменията, е етапът *мудга*. Арабската дума *мудга* означава „сдъвкана материя“. Ако сдъвчем дъвка и после я сравним с ембриона през етапа *мудга*, ще заключим, че ембрионът в етапа *мудга* придобива вида на сдъвкана материя. Това се дължи на сегментите по гърба на ембриона, „наподобяващи отпечатани зъби върху сдъвкана материя“[3]. (Вж. фиг. 5 и 6.)

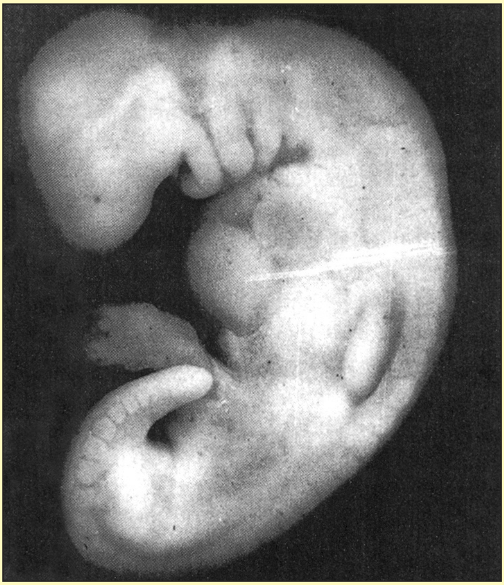
Как е възможно Мухаммед ﷺ да знае всичко това преди 1400 години, след като науката едва наскоро го открива, като използва съвременна апаратура и усъвършенствани микроскопи, които не съществуват по онова време? Хам и Лиувенхок са първите учени, които изследват човешката сперма, като използват подобрен микроскоп през 1677 г. (повече от 1000 години след Мухаммед ﷺ). Те

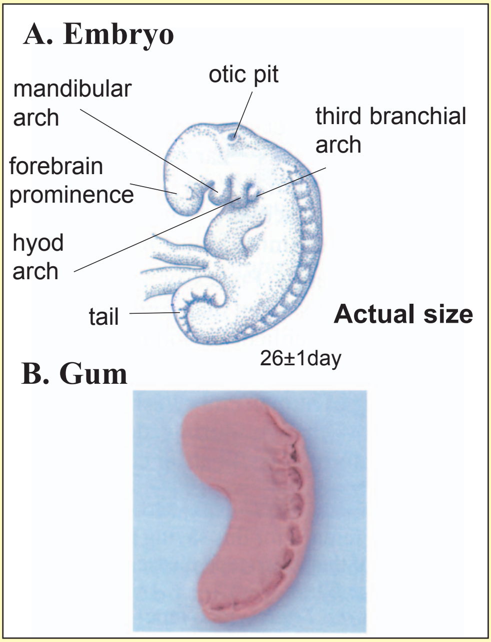
[1] Moore and others. *Human Development as Described in the Quran and Sunnah*, 37–38.

[2] Moore and Persaud. *The Developing Human*, с. 65.

[3] Пак там, с. 8.

Фиг. 5. Снимка на ембриона през етапа *мудга* (на възраст 28 дни). Ембрионът прилича по вид на сдъвкана материя, заради сегментите по гърба на ембриона, наподобяващи отпечатани зъби върху сдъвкана материя. Тук действителният размер на ембриона е 4 мм.

Фиг. 6. Ако сравним вида на ембриона през етапа *мудга* с парче дъвка, която е била дъвкана, констатираме прилика между двете.

А) Рисунка на ембриона през етапа *мудга*. Виждат се сегментите по гърба на ембриона, които наподобяват следи от зъби.

В) Снимка на сдъвкана дъвка.

погрешно смятат, че спермата съдържа миниатюрното, вече оформено човешко същество, което нараства, когато попадне в женските полови органи[1].

Почетният проф. Кийт Мур е един от най-видните световни учени в областта на анатомията и ембриологията и автор на книгата *Развитието на човека*, преведена на осем езика. Книгата е научен справочник и е избрана от специална комисия в Съединените щати като най-добрия индивидуален, а не колективен труд в съответната област. Д-р Кийт Мур е почетен професор по анатомия и клетъчна биология в университета на Торонто, Канада. Там той е заместник-декан по естествени науки във Факултета по медицина и в продължение на 8 години е ръководител на Катедрата по анатомия. През 1984 г. той получава най-престижната награда в областта на анатомията в Канада, Голямата награда на Канадската асоциация на анатомите. Ръководител е на много международни асоциации, такива като Канадската и Американската асоциация на анатомите, и Съвета на Съюза по биологични науки.

През 1981 г., по време на Седмата медицинска конференция в Даммам, Саудитска Арабия, проф. Мур казва: „Огромно удоволствие беше за мен да помогна за изясняването на знаменията в Свещения Коран относно човешкото развитие. Ясно ми е, че те са изпратени на Пророка Мухаммед ﷺ от Аллах, защото почти всички тези факти са останали неизвестни още много векове след него. Това ми подсказва, че Мухаммед ﷺ трябва да е бил пратеник на Аллах“.

След което му задават въпроса: „Значи ли това, че вие смятате Свещения Коран за Божието слово?“, а той отговаря: „Не намирам пречка в приемането на този факт“.

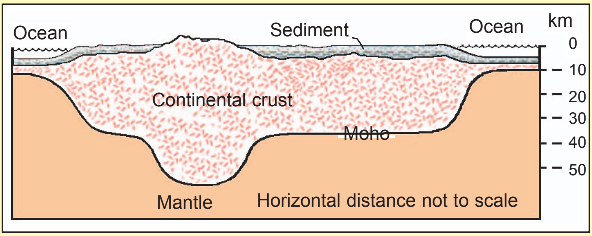
На друга конференция проф. Мур заявява: „…Тъй като да се определят етапите в развитието на човешкия зародиш е сложно поради непрекъснатите промени в процеса на развитието му, предлагаме нова система за класификация, която използва термините, споменати в Свещения Коран и сунната на Мухаммед ﷺ. Предложе-

[1] Moore and Persaud. *The Developing Human*, с. 9.

ната система е проста, подробна и съобразена със съвременните ембриологични познания. През последните четири години усиленото изучаване на Свещения Коран и хадисите (които представляват точно предадени от сподвижниците на Пророка Мухаммед ﷺ съобщения за онова, което той казва, прави и утвърждава) разкрива системата за класификация на човешкия зародиш в тях, която е удивителна, тъй като е записана през VII в. от новата ера. Въпреки че Аристотел, основателят на науката ембриология, в резултат на изследването си върху кокоше яйце установява, че пилешкият зародиш се развива на етапи. Както е известно от историята на ембриологията, преди XX в. малко се знае за определянето на етапите и класификацията на човешкия зародиш. Поради това описанието на човешкия зародиш в Свещения Коран не може да се базира на наличните научни знания през VII век. Единственото логично заключение е: това описание е разкрито на Мухаммед ﷺ от Аллах. Той не може да знае такива подробности, защото е бил неграмотен и без всякакъв научен опит".

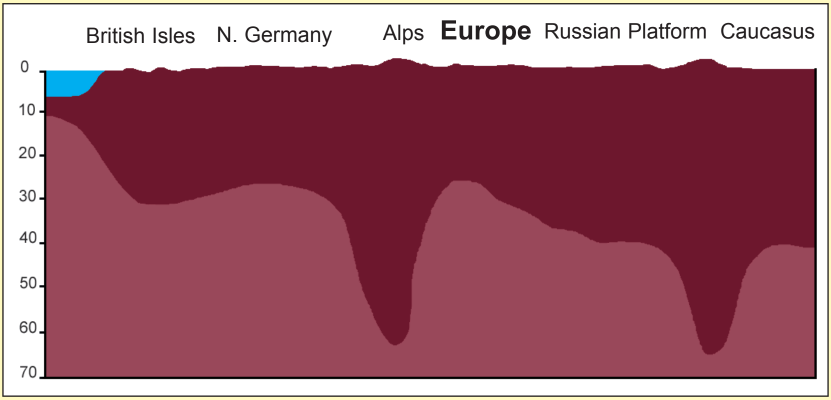
Б. СВЕЩЕНИЯТ КОРАН ЗА ПЛАНИНИТЕ

Основен справочник по въпросите за Земята в много университети по цял свят е книгата *Земя*. Един от двамата й автори е почетният проф. Франк Прес. Той е научен съветник на един от бившите американски президенти, Джими Картър, и в продължение на 12години е президент на Националната академия на науките, Вашингтон. Според него планините имат корени в основата си[1]. Тези корени са дълбоко побити в земята, затова планините имат форма на подпора (вж. фиг. 7, 8 и 9).

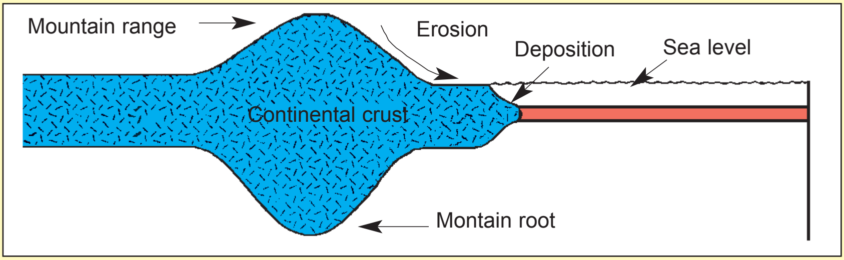

Фиг. 7. Планините имат корени дълбоко под повърхността на земята в земната кора.

[1]Press and Siever. *Earth*, с. 435. Вж. също Tarbuck and Lutgens. *Earth Science*, с. 157.

Фиг. 8. Схематичен разрез. Планините като подпори имат дълбоки корени в земната кора.

Фиг. 9. Планините придобиват формата на подпора заради дълбоките си корени.

Именно по този начин в Свещения Коран се описват планините:

„Не сторихме ли Ние земята постеля и планините – подпори?“

(Коран, 78: 6–7)

Съвременната наука за земята (*геология*) доказва, че планините имат корени дълбоко под земната повърхност (вж. фиг. 9), които могат да достигнат няколко пъти тяхната надземна височина[1]. Следователно най-подходящата дума за описание на планините е думата *подпора*, тъй като повечето правилно поставени подпори

[1] El-Naggar. *The Geological Concept of Mountains in the Quran*, с. 5

при строителството са скрити под повърхността на земята. Историята на науката ни показва, че теорията за планините, които имат дълбоки корени, се появява едва през втората половина на XIX век[1].

Планините играят важна роля за стабилизиране на земната кора[2]. Те възпрепятстват земетресенията. Аллах казва в Свещения Коран:

„И положи на земята непоклатими планини, за да не се люлее с вас…“.

(Коран, 16: 15)

Съвременната теория на тектониката също така потвърждава, че планините действат като стабилизатори на земята. (Скалното вещество, изграждащо планините, в земната кора е идеална еластична среда. Тектоничните земетресения възникват вследствие на динамични процеси в земната кора, които предизвикват еластични и пластични деформации в скалното вещество. Глинестият компонент в скалното вещество увеличава неговата пластичност и намалява възможността за образуване на разсед (разместване) в него, т.е. намалява вероятността за земетресение. По този начин планините изпълняват роля на стабилизатори на земята.) Тази тяхна роля става известна едва през 60-те години на XX век[3].

Може ли някой по времето на Пророка Мухаммед ﷺ да знае истинската форма на планините? Може ли някой да си представи, че голямата планина, която вижда пред себе си, всъщност се разширява дълбоко в земята и има корен, както твърдят учените? Когато се обсъжда въпросът за планините, в голям брой книги по геология се описва само онази част, която е над повърхността на земята. Това е така, защото тези книги не са написани от специалисти по геология. Съвременната геология обаче потвърждава истинността на кораничните знамения.

[1] El-Naggar. *The Geological Concept of Mountains in the Quran,* с. 5.

[2] Пак там, 44–45.

[3] Пак там, с. 5.

В. СВЕЩЕНИЯТ КОРАН ЗА ПРОИЗХОДА НА ВСЕЛЕНАТА

Според теорията за горещата вселена (тази теория описва съвременните възгледи за развитието на Вселената) с Големия взрив е започнало разширението на Вселената от едно много компактно и много плътно състояние на материята с изключително висока температура. Чрез наблюдения и теоретични методи съвременната наука за изучаването на Вселената (*космология*) ясно посочва, че цялата Вселена някога е била „димна“ материя (непрозрачна, много плътна и гореща газово-прахова смес)[1]. Учените днес могат да наблюдават нови звезди, образуващи се от такъв „дим“ (вж. фиг. 10 и 11). Светещите звезди, които наблюдаваме през нощта, както и цялата Вселена са образувани от този „дим“. Аллах казва в Свещения Коран:

„После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим…“.

(Коран, 41: 11)

Тъй като Земята и небесата (Слънцето, Луната, звездите, планетите, галактиките и т.н.) са създадени от същия „дим“, заключаваме, че Земята и небесата първоначално имат общ състьв. По-късно те се формират и разделят едни от други. Аллах казва в Свещения Коран:

„Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме?…“

(Коран, 21: 30)

Д-р Алфред Кронер е световноизвестен учен. Той е професор по геология и ръководител на Катедрата по геология към Института по геонауки, в университета „Йоханес Гутенберг“ в Майнц, Германия. Той казва: „Като разсъждавам откъде произхожда Мухаммед ﷺ, аз мисля, че е почти невъзможно той да има представа за неща като общия произход на Вселената, тъй като едва през пос-

[1] Weinberg. *The First Three Minutes, a Modern View of the Origin of the Universe*, 94–105.

Фиг. 10. Нова звезда, образуваща се в междузвезден облак от газ и прах (мъглявина), които са останки от „дима“, който е първоизточникът на цялата Вселена.

Фиг. 11. Мъглявината Лагуна е газово-прахова мъглявина с диаметър около 60 светлинни години. Тя е възбудена от ултравиолетовата радиация на горещи звезди, наскоро образували се в нея.

ледните няколко години учените откриват с много сложни и развити технологически методи тези факти“. И допълва: „Някой, който не знае нищо за ядрената физика преди повече от хиляда и четиристотин години, не е в състояние да открие със своя собствен ум, че например земята и небесата имат един и същ произход“.

Г. СВЕЩЕНИЯТ КОРАН ЗА ГЛАВНИЯ МОЗЪК

В Свещения Коран Аллах казва за един от злосторните неверници, който е забранил на Пророка Мухаммед ﷺ да се моли в Кяаба:

„Ала не! Ако не престане, ще го повлечем за перчема [ен-насйя]– перчема лъжлив, грешен“.

(Коран, 96: 15–16)

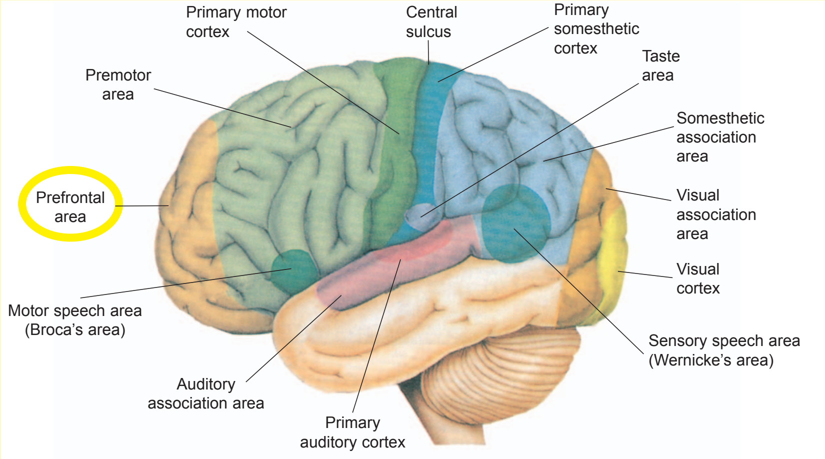
Защо Свещеният Коран описва предната част на главата (перчема) като лъжливост и греховност? Защо Свещеният Коран не казва, че човекът е лъжлив и грешен? Каква е връзката между предната част на главата и лъжливостта и греховността?

Ако разгледаме черепа в предната част на главата, ще открием, че там е разположена предната зона на мозъка (вж. фиг. 12). Какво казва физиологията за функцията на тази зона? В книгата *Основи на анатомията и физиологията* за тази зона се казва: „Подбудите и способността за планиране и иницииране на движенията възникват в предната част на фронталните дялове на мозъка, т.нар. *предфронтална зона*. Това е областта на мозъчната кора, отговаряща за асоциациите…“[1]. И още: „За нейната роля в мотивацията предфронталната зона се приема като функционален център на агресивността …“[2].

Така тази зона на главния мозък отговаря за планирането, подбуждането, формирането на добро или лошо поведение и за говоренето на лъжи или истини. Ето защо е подходящо и уместно да се опише предната част на главата като лъжлива и грешна, когато ня-

[1] Seeley and others. *Essentials of Anatomy & Physiology*, с. 211. Вж. също System, Noback and others, *The Human Nervous*, 410–411.

[2] Seeley and others. Цит.съч., с. 211.

Фиг. 12. Функционални зони на лявото полукълбо на мозъчната кора на главния мозък. Предфронталната зона се намира в предната част на мозъчната кора на главния мозък.

кой лъже или извършва грях, или, както го описва Свещеният Коран: ***„…перчема [насйя] лъжлив, грешен“***.

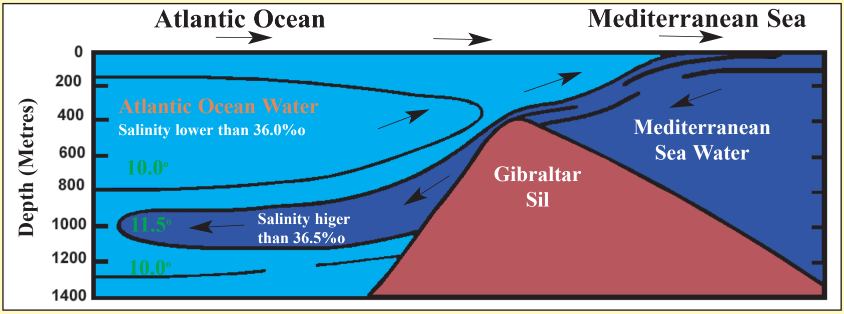
Според проф. Мур едва през последните шейсет години учените описват тези функции на предфронталната зона на мозъка[1].

Д. СВЕЩЕНИЯТ КОРАН ЗА МОРЕТАТА И РЕКИТЕ

Съвременната наука открива, че там, където водите на две различни морета се срещат, между тях възниква бариера. Тази бариера ги разделя така, че всяка от тях има своя собствена температура, соленост и плътност[2]. Например водата на Средиземно море е топла, солена и по-малко плътна в сравнение с тази в Атлантическия океан. Когато водата от Средиземно море се влива в Атлантическия океан през Гибралтарския проток, тя се движи в разстояние на няколко стотици километра навътре в Атлантическия океан, на дълбочина около 1000 метра със своята характерна температура, соленост и по-малка плътност. Водата на Средиземно море се

[1] Moore and others. *Al-E'jaz al-Elmy fee al-Naseyah (The Scientific Miracles in the Front of the Head)*, с. 41.
[2] Davis. *Principles of Oceanography,* 92–93.

стабилизира на тази дълбочина[1] (вж. фиг. 13).

Фиг. 13. Водата от Средиземно море се влива в Атлантическия океан през Гибралтарския проток със своя характерна температура, соленост и плътност, заради разделящата ги бариера. Температурата е в градуси по Целзий (C°).

Въпреки наличието на вълни, силни течения и приливи в двете морета, водите им не преминават през бариерата.

В Свещения Коран се споменава, че има бариера между две морета, които се срещат, и те не я нарушават:

„Пусна Той двете морета да се срещнат, но между тях има преграда, която не престъпват“.

(Коран, 55: 19–20)

Но когато в Свещения Коран се говори за разделението между сладката и солената вода, се споменава за наличието на „възбранена преграда“. Аллах казва в Свещения Коран:

„Той е, Който разположи в съседство двете морета, едното – сладко, утоляващо жаждата, а другото – солено, горчиво. И стори между тях граница и възбранена преграда“.

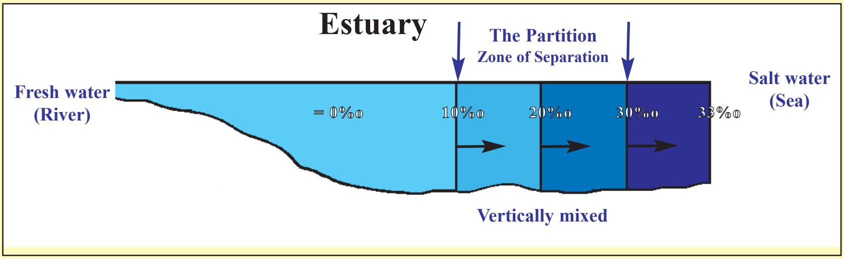
(Коран, 25: 53)

Някой може да попита защо Свещеният Коран споменава за преграда, като говори за граница между сладката и солената вода, но не я споменава, когато говори за границата между двете морета?

Съвременната наука открива, че в големите устия на реките, където сладката и солената вода се срещат, ситуацията е доста по-

[1] Davis. *Principles of Oceanography*, с. 93.

различна от онова, което е открито за местата, където се срещат водите на две морета. Знае се, че онова, което разграничава сладката от солената вода в големите устия на реките, е така наречената *термоклинна зона*[1]. (Обикновено по-солените и по-плътни морски води са разположени под по-пресните води. Това е свързано с постигане на равновесно състояние между двата слоя. Разпределението на плътността на морската вода зависи от разпределението на температурата и солеността. Топлата морска вода е с по-малка плътност и се разполага в по-горните слоеве на морето. В тази област, наречена *сезонен термоклин*, се наблюдава увеличение на плътността със скок (рязко)[2] в дълбочина, както и бързопроменяща се соленост на водата. Водата в тази зона на разделение (преграда) има соленост, различна от тази на прясната и на солената вода (вж. фиг. 14). В следващата област, наречена *главен термоклин*, плътността плавно нараства в дълбочина.) Тази преграда (зона на разделение) е със соленост, различна от тази на прясната вода и от солената вода (хоризонаталното изменение на солеността зависи от морските течения).

Фиг. 14. Надлъжен разрез, показващ солеността (в промили ‰) при устията на големи реки. Тук можем да видим зони на разделение между сладката и солената вода.

Тази информация е открита едва наскоро чрез модерни уреди за измерване на температурата, солеността, плътността на водата, разтворимостта на кислорода в нея и т.н. Човешкото око не може да улови разлика между две морета, които се срещат, и по-скоро и двете ни изглеждат като едно еднородно море. Човешкото око не

[1] Gross. *Oceanography,* с. 242. Вж. също Thurman. *Introductory Oceanography,* 300–301.

[2] Gross. *Oceanography,* с. 244, и Thurman. *Introductory Oceanography,* 300–301.

може да улови също така разделението на водата при устията на големи реки и да разграничи сладката вода, солената вода и преградата (зона на разделение).

Е. СВЕЩЕНИЯТ КОРАН ЗА ДЪЛБОКИТЕ МОРЕТА И ВЪТРЕШНИТЕ ВЪЛНИ

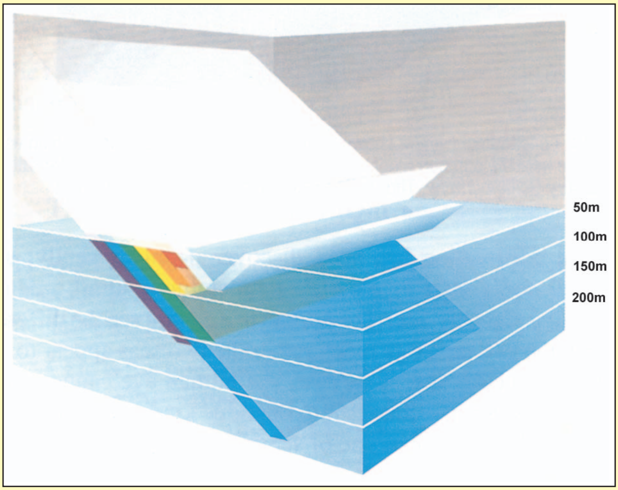
Аллах казва в Свещения Коран:

„Или [делата им са] като тъмнини в морска бездна. Покриват я вълни едни над други, а над тях – облаци. Тъмнини една върху друга. Извади ли някой ръка, едвам ще я види…“.

(Коран, 24: 40)

Това знамение споменава за тъмнината на големи дълбочини в моретата и океаните, където ако човек протегне ръката си, не може да я види. Тъмнина в моретата и океаните се наблюдава на около 200 и повече метра дълбочина. На тази дълбочина почти няма светлина (вж. фиг. 15). На дълбочина над 1000 метра въобще няма светлина[1]. Човекът без помощта на подводница или специална екипировка е способен да се гмурне на не повече от 40 метра. Човеш-

Фиг. 15. Между 3 и 30 процента от светлината се отразява от повърхността на морето. Почти всичките седем цвята на светлинния спектър се поглъщат силно един след друг в първите 200 метра с изключение на синия цвят.

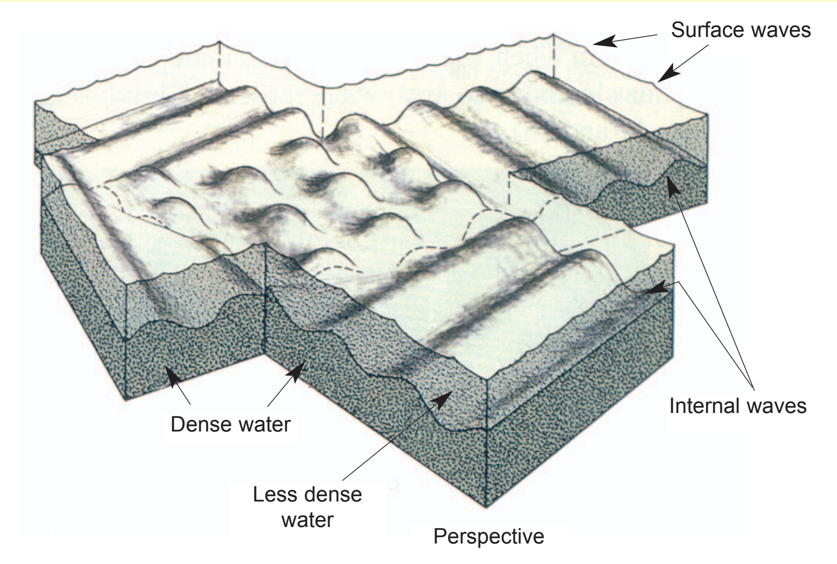

[1] Elder and Pernetta. *Oceans,* с. 27.

ки същества не могат да оцелеят без чужда помощ в дълбоката тъмна част на океана, както и на дълбочина от 200 метра.

Учените неотдавна откриват тази тъмнина с помощта на специална екипировка и подводници, които им позволяват да се гмурнат в дълбините на океаните.

От следната мисъл в знамението **„…в морска бездна. Покрива я вълни едни над други, а над тях – облаци…“** можем също да разберем, че дълбините на моретата и океаните са покрити от вълни и над тях има други вълни. Ясно е, че вторите вълни са вълните на водната повърхност, които виждаме, защото знамението споменава, че над вторите вълни има облаци. Но какво да кажем за първите вълни? Учените наскоро откриват, че има вътрешногравитационни вълни, което „се дължи на взаимодействие между слоеве вода с различна плътност“[1] (вж. фиг. 16). Вътрешногравитационните вълни „покриват“ дълбините на морета и океани, защото

Фиг. 16. Вътрешногравитационните вълни при взаимодействие между два слоя вода с различна плътност. Първият (долният) е с по-голяма плътност, вторият (горният) е с по-малка плътност.

[1] Gross. *Oceanography,* c. 205.

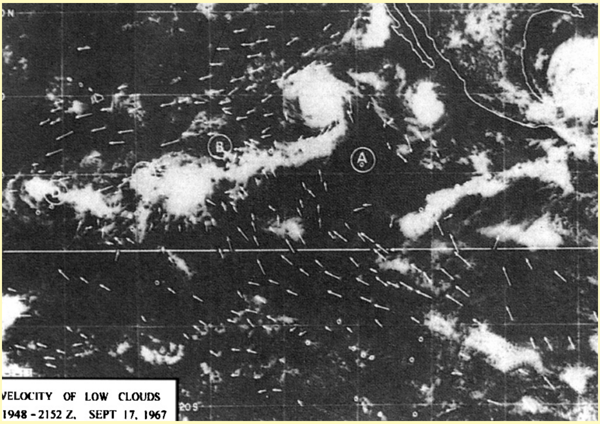
водите в дълбините имат по-висока плътност от водите над тях. Тези вълни действат като вълните на повърхността. Те също могат да се разбиват като тези на повърхността. Вътрешногравитационните вълни не могат да бъдат видени с човешко око, но могат да бъдат открити чрез изследване на изменениията на температурата и солеността на водата в даден район.

Ж. СВЕЩЕНИЯТ КОРАН ЗА ОБЛАЦИТЕ

Учените, които изучават видовете облаци, установяват, че дъждовните облаци са образувани и оформени според точно определени системи и известни етапи, свързани с подходящи видове облаци и ветрове. Един от видовете дъждовни облаци е кълбесто-дъждовният облак. Метеоролозите изучават как се образува кълбесто-дъждовният облак и как от него се получава дъжд, градушка или мълния.

Те откриват, че кълбесто-дъждовният облак минава през следните етапи, преди да се образува дъжд:

1. Движение на облаците. Кълбесто-дъждовните облаци започват да се образуват, когато под действие на вятъра малки кълбести облаци (кумулис) достигат до зона, в която тези облаци се събират (вж. фиг. 17 и 18).

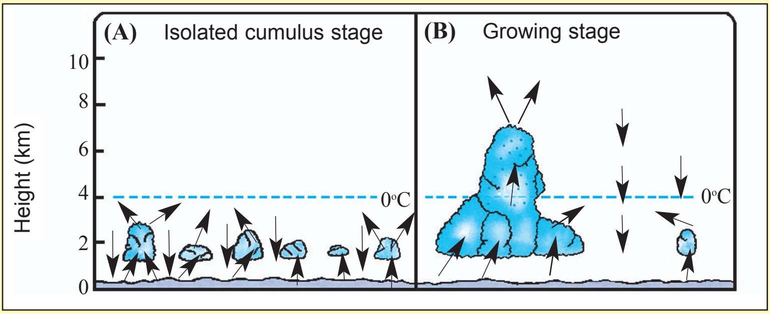
Фиг. 17. Сателитна снимка, показваща облаци, които се движат към сборните зони B, C и D. Стрелките показват посоките на вятъра.

[1] Gross. *Oceanography,* c. 205.

Фиг. 18. Малки кълбести облаци (кумулис), движещи се към сборна зона близо до хоризонта, където може да се види голям кълбесто-дъждовен облак.

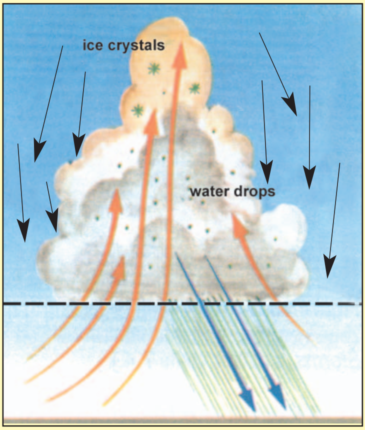
2. Съединяване. Малките облаци се съединяват и образуват по-голям облак[1] (вж. фиг. 18 и 19).

Фиг. 19. (A) Отделни малки облаци (кълбести облаци). **(B)** Когато малките облаци се съберат заедно, вертикалните въздушни течения в по-големия облак нарастват, поради което облакът се издължава нагоре. Водните капки са отбелязани с •.

[1]Anthes and others. *The Atmosphere*, 268–269, Miller and Thompson. *Elements of Meteorology,* с. 141.

3. Натрупване. Когато малките облаци се съберат заедно, вертикалните въздушни течения в по-големия облак нарастват. Теченията близко до центъра на облака са по-силни, отколкото тези в краищата[1]. Тези течения предизвикват вертикално нарастване на масата на облака и облакът се издължава нагоре (вж. фиг. 19 (B), 20 и 21). Това вертикално нарастване разпростира облака към по-студени области на атмосферата, където капките от вода и зърната град се формират и започват все повече и повече да нарастват. Когато водните капки и зърната от град станат твърде тежки и вертикалното течение в горните слоеве не може да ги удържи, те започват да падат от облака като дъжд, градушка и т.н.[2]

Фиг. 20. Кълбесто-дъждовен облак. След като облакът се издължи нагоре, дъждът започва да вали от него.

Всевишният Аллах казва в Свещения Коран:

„Не виждаш ли, че Аллах подкарва облаците, после ги съединява, после ги сторва на купчина и виждаш как дъждът излиза от тях...“.

(Коран, 24: 43)

Едва наскоро метеоролозите откриват тези подробности относно образуването, структурата и функцията на облака, като използ-

[1] Теченията близо до центъра са по-силни, защото те са защитени от студени ефекти чрез външната част на облака.

[2] Вж. Anthes and others. *The Atmosphere,* с. 269, Miller and Thompson. *Elements of Meteorology,* 141–142.

Фиг. 21. Кълбесто-дъждовен облак.

ват усъвършенствана техника: самолети, сателити, компютри, балони и други, за да изследват вятъра и неговата посока, да измерят влажността и нейното изменение и да определят нивата и измененията на атмосферното налягане[1].

След като споменава облаците и дъжда, цитираното знамение говори за градушката и светкавиците:

„…И спуска от планини в небето градушка, и поразява Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И блясъкът на нейната мълния едва не отнема зрението“.

(Коран, 24: 43)

Метеоролозите откриват, че тези кълбесто-дъждовни облаци, от които вали градушка, достигат височина от около 7620 метра до около 9144 метра (от 4,7 до 5,7 мили)[2], подобни на планини, както Свещеният Коран казва: ***„…И спуска от планини в небето градушка…“*** (вж. фиг. 21 по-горе).

1 Makky and others. *Ee'jaz al-Quran al-Kareem fee Wasf Anwa' al-Riyah, al-Sohob, al-Matar,* с. 55.

2 Miller and Thompson. *Elements of Meteorology,* 141–142.

Това знамение може да наведе към следния въпрос: защо в знамението се казва: ***„...нейната мълния...“*** при споменаването на градушката? Значи ли това, че градушката е съществен фактор при образуването на мълнии? Нека видим какво пише в книгата *Съвремената метеорология*. Там четем, че облаците се наелектризират, когато град преминава през зона в облака от преохладени водни капчици и ледени кристалчета. Когато водните капчици се сблъскват с парчета град, те замръзват при контакта и отделят латентна енергия. Това запазва повърхността на парчетата град по-топла от заобикалящите ги ледени кристалчета. Щом парчетата град влязат в контакт с ледените кристалчета, се случва важен феномен: електроните протичат от по-студения към по-топлия обект. От това следва, че парчетата град добиват отрицателен заряд. Същият ефект се получава, когато преохладените водни капчици влязат в контакт с парчетата град, при което се отчупват малки положително заредени парченца лед. Тези по-леки, положително заредени парченца се понасят от вертикалното течение към горната част на облака. Парченцата град, останали с отрицателен заряд, падат към долната част на облака, при което по-долната част на облака става отрицателно заредена. Този отрицателен заряд се освобождава при протичането на искров разряд (мълния), съпроводен с ослепителен блясък (светкавица) и характерен гръм (гръмотевица)[1]. Следователно стигаме до заключението, че градушката е съществен фактор при образуването на мълнии.

Тази информация за мълниите е открита наскоро. До 1600 г. доминират идеите на Аристотел, който казва, че атмосферата съдър-

[1] Ahrens. *Meteorology Today,* с. 437.

жа два вида мъгли – влажни и сухи, и че гръмотевицата е звукът от сблъсъка между сухата мъгла и съседните облаци, а светкавицата представлява пламване и горене на сухата мъгла с тънък и слаб огън[1]. Това са някои от идеите на метеорологията, които доминират през времето на низпославането на Свещения Коран, преди хиляда и четиристотин години.

3. КОМЕНТАРИ НА УЧЕНИ ОТНОСНО НАУЧНИТЕ ЧУДЕСА В СВЕЩЕНИЯ КОРАН

Следват някои коментари на учени за научните чудеса в Свещения Коран. Всички тези коментари са взети от видеокасета, озаглавена *Това е Истината*. На нея се виждат и чуват учените, докато изказват своите коментари.

1. Д-р Персод е професор по анатомия, педиатрия и детско здраве, акушерство, гинекология и репродуктивни науки в Университета на Манитоба, Уинипег, Манитоба, Канада, където в продължение на 16 години е завеждащ катедрата по анатомия. Той е добре познат в своята област. Автор е или редактор на 22 учебника и публикува над 181 научни статии. През 1991 г. получава най-престижната награда в областта на анатомията в Канада – Голямата награда на Канадската асоциация на анатомите. Когато го питат за научните чудеса в Свещения Коран, които изследва, той заявява следното:

„Беше ми обяснено, че Мухаммед ﷺ е бил съвсем обикновен човек. Не е знаел да чете, не е можел да пише. Всъщност е бил неграмотен. Става дума за времето преди хиляда и четиристотин години, когато един неграмотен прави задълбочени изявления и твърдения, които са удивително точни за природните науки. Аз лично не мога да приема, че това е чист късмет. Има прекалено много точности и както за д-р Мур, и за мен няма пречки да смятам, че това е Божие вдъхновение или откровение, което го е довело до тези твърдения“.

[1] Ross and others. *The Works of Aristotle Translated into English: Meteorologica.* T. 3, 369a–369b.

Проф. Персод включва няколко знамения от Свещения Коран и изказвания на Пророка Мухаммед ﷺ в някои от своите книги. Той представя също така тези знамения от Свещения Коран и изказвания на Пророка Мухаммед ﷺ на няколко конференции.

2. Д-р Джо Лий Симпсън е завеждащ катедрата по акушерство и гинекология, професор по акушерство и гинекология и по молекулярна и човешка генетика в Колежа по медицина „Байлор", Хюстън, Тексас, САЩ. Преди това той е професор по акушерство и гинекология и завеждащ катедрата по акушерство и гинекология в Университета в Тенеси, Мемфис, САЩ. Президент е също на Американското дружество по стерилитет. Награждаван е многократно, включително и с Наградата за обществено признание на професорите по акушерство и гинекология през 1992 г. Проф. Симпсън изучава следните два хадиса от Пратеника Мухаммед ﷺ:

„Сътворяването на всеки от вас се осъществява в утробата на майка му за четирийсет дни. После е съсирек за също толкова време. После е къс месо също толкова..."[1]

„Ако зародишът навърши четирийсет и два дни, Аллах му изпраща ангел, който го оформя и сътворява неговия слух, зрение, кожа, плът и кости..."[2]

Той проучва обстойно тези два хадиса на Пророка Мухаммед ﷺ, като отбелязва, че първите четирийсет дни представляват ясно разграничен етап в развитие на зародиша. Той е особено впечатлен от абсолютната точност на тези хадиси. По време на конференция ученият изразява следното мнение:

„И така, двата хадиса, които цитирахме, ни предоставят специфична „програма" на основното ембриологично развитие преди четирийсетте дни. Отново се потвърждава мнението, изразено ве-

---

[1] Разказано в Saheeh Muslim; Saheeh Al-Bukhari #2643; Saheeh Al-Bukhari, #3208.

Забележка: в тази книга с курсив се цитира преводът на казаното от Пророка Мухаммед. Символът #, използван в бележките под линия, показва номера на хадиса. *Хадис* се наричат точно предадени сведения от сподвижниците на Пророка Мухаммед ﷺ за онова, което той е казвал, правел и одобрявал.

[2] Разказано в Saheeh Muslim, #2645.

че неведнъж от други докладчици, че тези хадиси не може да се основават на научните знания от времето на писането им… Следователно, според мен не само няма конфликт между генетиката и религията, но религията дори може да насочва науката, като добавя открития в някои научни начинания, тъй като в Свещения Коран съществуват твърдения, които са доказани векове по-късно, което от своя страна потвърждава, че Свещеният Коран е бил изпратен от Аллах“.

3. Д-р Маршал Джонсън е почетен професор по анатомия и еволюционна биология в Университета „Томас Джеферсън“, Филаделфия, Пенсилвания, САЩ. В продължение на 22 години той е професор по анатомия, завеждащ катедра по анатомия и директор на Института „Даниел Бох“. Президент е на Дружество по изучаване на уродливи форми на живот и на изменения в организмите (по терателогия). Автор е на повече от 200 публикации. През 1981г., по време на Седмата медицинска конференция в Даммам, Саудитска Арабия, проф. Джонсън казва в представянето на своята изследователска работа:

„Следователно Свещеният Коран описва не само външното развитие, но отбелязва и вътрешните етапи, етапите вътре в зародиша, от неговото сътворяване и развитие, като набляга на основното, което е признато от съвременната наука“. Също така той казва: „Като учен мога да се съглася само с онова, което наистина виждам. Разбирам ембриологията на развитието. Разбирам думите, преведени ми от Свещения Коран. Както вече дадох пример, ако със знанието, което имам днес, можех да се пренеса в онова време, не бих бил способен да опиша нещата, които вече са били описани. Не виждам доказателства, които биха ми позволили да оборя концепцията, че този човек, Пророка Мухаммед ﷺ, сам е открил тази информация по някакъв начин. Ето защо не намирам нищо противоречиво в идеята за участие на Божията намеса в онова, което той е написал“.

4. Д-р Уилям Хей е известен учен океанолог. Професор е по геоложки науки в Университета на Колорадо, Булдер, Колорадо, САЩ, а преди това е декан на Колеж по морски и атмосферни на-

уки „Росенстил“ към Университета на Маями, Маями, Флорида, САЩ. След дискусия с проф. Хей относно споменаването в Свещения Коран на новооткрити факти за моретата той казва:

„За мен беше много интересно да разбера, че информация по тази тема се съдържа в древните писания на Свещения Коран, и няма как да знам откъде идва тя, но смятам за изключително интересен факта, че тя се съдържа в Корана, който продължава да разкрива значението на някои пасажи“. И когато го попитали за източника на Свещения Коран, той отговорил: „Аз смятам, че източникът сигурно е Аллах“.

5. Д-р Джералд Гьорингер е доцент по ембриология в катедрата по клетъчна биология и директор на Медицинската школа в университета „Джорджтаун“, Вашингтон, САЩ. Когато представя проучванията си на Осмата саудитска медицинска конференция в Риад, Саудитска Арабия, проф. Гьорингер заявява следното:

„В няколко айята – знамения от Свещения Коран, се съдържа доста изчерпателно описание на човешкото развитие от времето на смесването на гените (оплождането) до образуването на органите. Няма друг, по-ранен, толкова ясен и изчерпателен запис на човешкото развитие като класификация, терминология и описание. В повечето, ако не и във всички случаи това описание предшества с векове записването на различните етапи в ембрионалното развитие, регистрирано в традиционната научна литература“.

6. Д-р Йошихиде Козаи е почетен професор на Токийския университет, Хонго, Токио, Япония, и бивш директор на Националната астрономическа обсерватория Митака в Токио. Той казва:

„Много съм впечатлен, че откриваме верни астрономически факти в Свещения Коран. Съвременните астрономи са изучили много малка област от Вселената. Ние сме насочили усилията си към разбирането едва на незначителна нейна част, тъй като използването на телескопи ни позволява да видим само ограничена област от небето, а не цялата Вселена. Затова, когато чета Свещения Коран, в който намирам отговор на различните въпроси, аз мисля, че мога да намеря своя бъдещ път за изследване на Вселената“.

7. Проф. Таджатат Таджейсън е завеждащ Катедрата по анатомия в Университета „Чанг Мей“, Чанг Мей, Тайланд. Преди това е декан на Медицинския факултет в същия университет. По време на Осмата саудитска медицинска конференция в Риад, Саудитска Арабия, проф. Таджейсън казва:

„През последните три години у мен предизвика интерес Свещеният Коран. …В резултат на изследването си и на това, което научих от тази конференция, вярвам, че всичко написано в Свещения Коран още преди хиляда и четиристотин години е истина и може да бъде доказано днес с научни средства. Тъй като не е могъл нито да пише, нито да чете, Пророка Мухаммед ﷺ трябва да е бил пратеник, препредал тази истина, която му е била дадена като откровение от някого, който притежава качествата на творец. Този творец е Аллах. Следователно мисля, че е време да кажа *Ля илаха илла Аллах*, няма друг бог освен Аллах, *Мухамедур расулюллах* – Мухаммед ﷺ е Пратеник на Аллах. Накрая бих искал да благодаря за прекрасната и много успешна организация на тази конференция. …Аз спечелих не само от научна и религиозна гледна точка, но имах и огромния шанс да се запозная с много известни учени и да спечеля много нови приятели сред участниците. Най-ценното нещо от всичко, което спечелих с идването си на това място, е *Ля иляхе иллеллах*, *Мухамедур раслюллах*, и ставам мюсюлманин“.

След всички изложени примери за научните чудеса в Свещения Коран и коментарите на учените нека си зададем следните въпроси:

• Може ли да е чисто съвпадение, че цялата тази информация от различните области на науката, спомената в Свещения Коран, който е бил изпратен преди хиляда и четиристотин години, отговаря на съвременната наука?

• Възможно ли е Мухаммед ﷺ или някой друг човек да е написал Свещения Коран?

Единственият възможен отговор е, че Свещеният Коран е точното слово, изпратено от Аллах.

II. Огромното предизвикателство да сътвориш сура, подобна на сурите от Свещения Коран

Аллах казва в Свещения Коран:

„А ако се съмнявате в това, което сме низпослали [Корана] на Нашия раб [Мухаммед ﷺ], донесете една сура [глава], подобна на неговите, и призовете вашите свидетели – освен Аллах – ако говорите истината! Но не го ли направите – а никога не ще [го] направите, – бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Подготвен е той за неверниците. И благовествай [о, Мухаммед, ﷺ] онези, които вярват и вършат праведни дела, че за тях са Градините [Раят], сред които реки текат!...“

(Коран, 2: 23–25)

Откакто Свещеният Коран е низпослан преди повече от хиляда и четиристотин години, никой не е в състояние да създаде дори една сура като сурите на Свещения Коран – с тяхната прелест, великолепие, мъдро законодателство, точна информация, верни предсказания и други съвършени качества. Също така, забележете, че дори най-малката сура от Свещения Коран (сура 108) се състои само от десет думи, и до ден днешен никой не е способен да отгово-

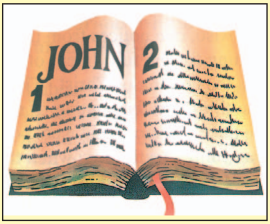

Най-малката сура в Свещения Коран (108) се състои само от десет думи, но до ден днешен още никой не е способен да отговори на предизвикателството да сътвори сура, подобна на сурите в Свещения Коран.

ри на предизвикателството, както това не е направено и в миналото[1]. Някои от невярващите араби, които били врагове на Пророка Мухаммед ﷺ, се опитали да се изправят пред това предизвикателство, за да докажат, че Мухаммед ﷺ не е истински Пророк, но не успели да го направят[2]. Те не успели, въпреки че Свещеният Коран бил низпослан на техния собствен език и че арабите по времето на Мухаммед ﷺ били известни със своето красноречие – съчинявали прекрасна поезия, която се чете и цени и днес.

III. Библейски предсказания за появата на Мухаммед ﷺ, Пророка на исляма

Библейските предсказания за появата на Пророка Мухаммед ﷺ доказват истинността на исляма пред онези, които вярват в Библията.

В Библията, във Второзаконие, Моисей заявява, че Бог му говори: **„Аз ще им издигна Пророк изсред братята им, какъвто си ти, ще вложа думите Си в устата Му, и Той ще им говори всичко, що Му Аз заповядам; А който не послуша думите Ми, които (Оня Пророк) ще говори от Мое име, от него ще диря сметка“.**

(Второзаконие 18: 18–19)

От тези цитати е ясно, че пророкът, когото Бог ще изпрати, е:

1. Измежду „братята“ на израилтяните – става въпрос за техните братовчеди, исмаилтяните. Исмаил, другият син на Ибрахим, е прародител на Пророка Мухаммед ﷺ.

2. Пророк като Моисей. Едва ли е имало други двама пророци, които да си приличат, както Моисей и Мухаммед *мир над тях*. И единият, и другият е дал универсален закон, Кодекс за живота. И единият, и другият се е изправял срещу враговете и е печелил по чудотворен начин. И единият, и другият е бил приет като пророк и като държавник. Мухаммед ﷺ и Моисей си приличат и по естест-

[1] Вж Al-Zarkashy. *Al-Borhan fee Oloom Al-Quran*. Т. 2, с. 227.
[2] Вж. Al-Zarkashy. *Al-Borhan fee Oloom Al-Quran*. Т. 2, с. 226.

веното раждане, семейния живот и смъртта. С Иисус *мир нему* не е така. Нещо повече, онези, които казват, че го следват, го смятат за Божи син, а не за пратеник, както вярват мюсюлманите.

Ето защо това предсказание се отнася не за Иисус, а за Пророка Мухаммед ﷺ, защото той повече от Иисус прилича на Моисей.

За аналогия между Иисус и Моисей не може да се говори. Също така в Евангелие от Иоана се известява, че евреите очаквали изпълнението на три различни предсказания. Първото било идването на Иисус. Второто било идването на Илия. Третото било идването на **Пророка**. Това е ясно от трите въпроса, зададени на Иоан Кръстител: **„И това е свидетелството на Иоана, когато иудеите проводиха от Иерусалим свещеници и левити да го попитат: кой си ти? Той изповяда и не се отрече; *той* изповяда: не съм аз Христос. И попитаха го: а що си? Илия ли си ти? Рече: не съм. Пророкът ли си ти? И отговори: не“.**

(От Иоана свето Евангелие, 1: 19–21)

Въпросът, свързан с „Пророка“ от Иоан 1: 20, се отнася за предсказанието на Второзаконието 18: 15 и 18: 18[1] – това се потвърждава и в Деяния на светите апостоли 13: 25. От всичко до тук стигаме до заключението, че предсказанието във Второзаконието 18: 18 не се отнася за Иисус, а за Пророка Мухаммед ﷺ.

Забележете, че Бог казва в стиха след предсказанието във Второзаконието 18: 18: **„А който не послуша думите Ми, които (Оня Пророк) ще говори от Мое име, от него ще диря сметка“.** (Второзаконие, 18: 19). Това означава, че който вярва в Библията, би трябвало да вярва в това, което този Пророк казва, и този Пророк е Пророка Мухаммед ﷺ[2].

IV. Знамения от Свещения Коран предизвестяват бъдещи събития, които по-късно се случват

Пример за събитие, предсказано в Свещения Коран, е победата на ромеите над персите до няколко години – между три и девет, след като ромеите са поразени от персите.

[1] Вж. бележки в Библия, издание на Св. Синод на българската църква, 1998, с.1297.

[2] За повече информация по тази тема вж. в брошурата *Библейски пророчества за появата на Мухаммед, ислямския Пророк.*

Аллах казва в Свещения Коран:

„Ромеите бяха победени на най-близката земя [на Арабския полуостров]. Но след поражението им те ще победят след няколко [бид`а – от три до девет] години…“.

(Коран, 30 :2–4)

Нека видим какво казва историята за тази война. В книгата, озаглавена *История на Византийската държава,* се казва, че ромейската армия претърпява лошо поражение при Антиох през 613 г. и като резултат персите много бързо напредват по всички фронтове[1]. Трудно е по това време да си представим, че ромеите ще победят персите, но Свещеният Коран предрича, че ромеите ще бъдат победители след няколко (от три до девет) години. През 622 г., девет години след поражението на ромеите, двете сили (ромеи и перси) се срещат на арменска земя и резултатът е решителна победа на ромеите над персите за първи път след поражението на ромеите от 613 година[2]. Предсказанието се осъществява точно както Аллах казва в Свещения Коран.

Има и много други знамения в Свещения Коран и предания от Пророка Мухаммед ﷺ, споменаващи за бъдещи събития, които по-късно се случват.

V. Чудеса, извършени от Пророка Мухаммед ﷺ

С позволението на Аллах Пророка Мухаммед ﷺ извършва множество чудеса. Те са засвидетелствани от много хора. Например:

• Когато неверниците в Мекка искат от Пророка Мухаммед ﷺ да им покаже чудо, той им показва разцепването на луната[3].

• Друго чудо е потичането на вода от пръстите на Пророка Мухаммед ﷺ, когато неговите сподвижници са жадни и имат само малък съд с вода. Те идват при него и му казват, че нямат вода нито за миене, нито за пиене, с изключение на малък съд. Пророка

[1] Ostrogorsky. *History of the Byzantine State.* c. 95

[2] Пак там, 100–101; Sykes. *History of Persia,* Т. 1, 483–484. Вж. също T*he New Encyclopaedia Britannica, Micropaedia.* Т. 4, с. 1036.

[3] Saheeh Al-Bukhari, #3637, и Saheeh Muslim, #2802.

Мухаммед ﷺ слага ръката си в този съд и водата бликва измежду пръстите му. Така те успяват да се напият и измият. Били хиляда и петстотин сподвижници[1].

И много други чудеса извършва Пророка Мухаммед ﷺ.

VI. Обикновеният живот на Мухаммед ﷺ

Ако сравним живота на Пророка Мухаммед ﷺ преди началото на пророческата му мисия и живота му след нея, ще установим, че няма причини да смятаме Мухаммед ﷺ за лъжепророк, който претендира за пророчество с цел да постигне материални облаги, величие, слава или власт.

Преди да встъпи в пророческата си мисия, Мухаммед ﷺ няма финансови затруднения. Като известен и преуспял уважаван търговец той реализира достатъчно печалба. След като е натоварен с мисията на пророк, материалното му състояние се влошава. За да изясним това по-добре, нека разгледаме следните предания за неговия живот:

• Аиша, съпругата на Мухаммед ﷺ, казва (на своя племенник Уруа): *„...Племеннико, цели два месеца ние прекарахме, без да се пали огън [за готвене] в дома на Пророка“. Нейният племенник я пита: „Лельо, с какво оцелявахте?“ Тя отговаря: „С двете неща – фурми и вода, но Пророка има съседи [от ансарите]*[2]*, с дойни камили, и те му пращаха по малко мляко“*[3].

• Сахл ибн Са’ад, един от сподвижниците на Мухаммед ﷺ, казва: *„Пратеника на Аллах не е ял хляб, направен от хубаво брашно, от времето, когато Аллах го изпрати [като пророк] та чак до смъртта си“*[4].

• Аиша, съпругата на Мухаммед ﷺ, казва: *„Постелята на Пророка, на която той спеше, бе направена от кожа, натъпкана с палмови влакна“*[5].

[1] Saheeh Al-Bukhari, #3576, и Saheeh Muslim, #1856.

[2] Ансари: мединските сподвижници на Пророка.

[3] Saheeh Muslim, #2972, и Saheeh Al-Bukhari, #2567.

[4] Saheeh Al-Bukhari, #5413, и Al-Tirmizi, #2364.

[5] Saheeh Muslim, #2082, и Saheeh Al-Bukhari, #6456.

• Амр ибн Ал-Харис, един от сподвижниците на Мухаммед ﷺ, казва, че когато Пророка починал, не оставил нито пари, нито нещо друго, с изключение на мулето си, оръжието си и парче земя, която той оставил като подаяние[1].

Мухаммед ﷺ живее скромно до смъртта си, въпреки че мюсюлманската хазна е на негово разположение. По-голямата част от Арабския полуостров е мюсюлманска преди неговата смърт и мюсюлманите стават победители осемнайсет години след неговата мисия.

Възможно ли е Мухаммед ﷺ да претендира за пророчество, за да постигне високо положение, величие или власт? Желанието за постигане на обществено положение и власт обикновено се свързва с добра храна, луксозни дрехи, величествени палати, охрана и безспорна власт. Важи ли някой от тези показатели за Мухаммед ﷺ? Ще направим бегъл преглед на неговия живот, което ще даде отговор на този въпрос. Въпреки отговорностите си като пророк, учител, държавник и съдия, Мухаммед ﷺ продължава да дои своята коза[2], да кърпи дрехите си, да поправя обувките си[3], да помага в домакинската работа[4], да посещава бедни хора, когато се разболеят[5]. Той помага и на своите сподвижници при подготовка за битка, като заедно с тях изкарва пясък[6]. Неговият живот е удивителен модел за простота и скромност.

Последователите на Мухаммед ﷺ по неповторим начин го обичат, уважават и му вярват. Въпреки това той не престава да подчертава, че обожаването трябва да е насочено към Аллах, а не към него лично. Анас, *Аллах да е доволен от него*, един от сподвижниците на Мухаммед ﷺ, казва, че няма човек, когото те да обичат повече от Пророка Мухаммед ﷺ; дори когато влиза при тях, не му стават на крака, защото ненавижда начина, по който хората се изправят пред своите лидери[7].

[1] Saheeh Al-Bukhari, #2739, and Mosnad Ahmad, #17 990.

[2] Mosnad Ahmad, #25 662.

[3] Saheeh Al-Bukhari, #676, и Mosnad Ahmad, #25 517.

[4] Saheeh Al-Bukhari, #676, и Mosnad Ahmad, #23 706.

[5] Mowatta' Malek, #531.

[6] Saheeh Al-Bukhari, #3034, и Saheeh Muslim, #1803, и Mosnad Ahmad, #18 017.

[7] Mosnad Ahmad, #12 117, и Al-Tirmizi, #2754.

Много преди да има някакъв изглед за успех на исляма и от самото начало на дълга и изпълнена с мъчения, страдание и преследване за него и сподвижниците му ера, Пророка Мухаммед ﷺ получава интересно предложение. Пратеникът на езическите лидери Утба идва при него и му казва: „…Ако искаш пари, ще съберем достатъчно пари за теб, така че да станеш най-богатият от нас. Ако искаш да бъдеш водач, ние ще те приемем за лидер и никога няма да решаваме въпрос без твоето съгласие. Ако искаш кралство, ще те направим наш крал…“ Само едно нещо се иска от Мухаммед ﷺ – да се откаже да призовава хората към обожествяване на единединствен Бог. Това предложение не е ли съблазнително за човека, гонещ земни ползи? Разколебан ли е Мухаммед ﷺ с това предложение? Отхвърля ли го като стратегия да се пазари и да си остави възможност за по-добро предложение? Не, той отговаря: „**В името на Аллах, Всемилостивия Милосърдния“.** И започнал да рецитира пред Утба знамения от Свещения Коран 41: 1–38[1]. Ето някои от тях:

„Низпослание от Всемилостивия, Милосърдния – Книга, знаменията на която са разяснени – Коран на арабски за хора проумяващи – благовестител и предупредител. Но повечето от тях се отвръщат и не се вслушват“.

(Коран, 41: 2–4)

По друг повод и в отговор на молбата на чичо си да спре да призовава хората към исляма, отговорът на Мухаммед ﷺ е решителен и искрен: *„Кълна се в името на Аллах, чичо, дори да сложат слънцето в дясната ми ръка и луната в лявата ми ръка, за да се откажа от това дело, никога не бих се отказал освен ако Аллах направи да възтържествува това дело или да загина, защитавайки го“.*

Мухаммед ﷺ и няколкото последователи не само страдат от преследване и гнет тринайсет години, но дори няколко пъти неверници се опитват да го убият. В един от случаите те опитват да го

[1] Ibn Hesham. *Al-Serah Al-Nabaweyyah.* T. 1, 293–294.

убият, като пускат голям скален блок, който едва можел да бъде вдигнат, за да падне върху главата му[1]. Друг път опитват да го убият, като отровили храната му[2]. Какво нещо би оправдало такъв живот на страдание и жертви, дори и след пълна победа над противниците? Какво би могло да обясни скромността и великодушието, които той показва в най-славните моменти, когато настоява да отбележи, че успехът се дължи само на помощта на Аллах, а не на собствения му гений и уменията му? Би ли могло това да са характеристики на жаден за власт или егоцентричен човек?

Феноменалното разпространение на исляма

Накрая може би е подходящо да посочим важен признак за истинността на исляма. Добре известно е, че islямът е най-бързо разпространяващата се религия в Съединените Американски щати. Следват няколко наблюдения на този феномен:

• „Islямът е най-бързо разпространяващата се религия в Америка, напътствие и опора за стабилност за много хора от нашия народ…“ (Хилари Родман Клинтън – *Лос Анджелис Таймс*)[3].

• „Мюсюлманите са най-бързо разрастващата се общност в света…“ (The Population Reference Bureau, *USA Today*)[4].

• „…Islямът е най-бързо разпространяващата се религия в страната“ (Жералдин Бом, *Newsday* Religion Writer, *Newsday*)[5].

• „Islямът е най-бързо разпространяващата се религия в Съединените щати…“ (Ари Голдман, *New York Times*)[6].

Този феномен показва, че islямът е наистина религия от Аллах. Неразумно е да се смята, че толкова много американци

[1] Ibn Hesham. *Al-Serah Al-Nabaweyyah.* Т. 1, 298–299.

[2] Al-Daremey, #68, и Abu-Dawood, #4510.

[3] Larry B. Stammer, Times Religion Writer, "First Lady Breaks Ground With Muslims". *Los Angelis Times,* Home Edition, Metro Section, Part B, May 31, 1996, с. 3.

[4] Timothy Kenny, "Elsewhere in the World", *USA Today,* Final Edition, News Section, February 17, 1989, с. 4A.

[5] Geraldine Baum, "For Love of Allah," Newsday, Nassau and Suffolk Edition, Part II, March 7, 1989, с. 4.

[6] Ari L. Goldman, "Mainstream Islam Rapidly Embraced By Black Americans", *New York Times,* Late City Final Edition, February 21, 1989, с. 1.

приемат исляма, без да преценят внимателно и дълбоко да обмислят, преди да решат, че islямът е истинната религия. Тези американци произлизат от различни класи, раси и професии. Сред тях има учени, професори, философи и журналисти.

Въпросите, споменати в тази глава, са само част от доказателствата, поддържащи мнението, че Свещеният Коран е истинното Божие Слово, че Мухаммед ﷺ е Пророк Божий, и че ислямът е истинната религия на Аллах.

Втора глава

НЯКОИ ПОЛЗИ ОТ ИСЛЯМА

Ислямът осигурява много ползи за отделния индивид и обществото. В тази глава се споменават някои от ползите за индивида.

I. Откриване пътя към вечния Рай

Всевишният Аллах казва в Свещения Коран:

„И благовествай онези [о Мухаммед], които вярват и вършат праведни дела, че за тях са Градините [на Рая], сред които реки текат!...“

(Коран, 2: 25)

Всевишният Аллах казва също:

„ Надпреварвайте се към опрощение от вашия Господ и към Градината [Рая] с ширина, колкото ширината на небето и на земята, приготвена за онези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници!...“

(Коран, 57: 21)

Пророка Мухаммед ﷺ ни известява, че най-ниските по степен измежду обитателите на Рая ще имат десет пъти по-хубав от този живот[1] и ще имат каквото пожелаят, и десет пъти по-добро[2]. Също така Пророка казва: *„Една стъпка от пространството в Рая е по-добро от този свят и от онова, което има в него“*[3]. Той казва също: *„В Рая има такива неща, които нито око е виждало, нито ухо*

[1] Saheeh Muslim, #186, и Saheeh Al-Bukhari, #6571.

[2] Saheeh Muslim, #188, и Mosnad Ahmad, #10 832.

[3] Saheeh Al-Bukhari, #6568, и Mosnad Ahmad, #13 368.

е чувало, нито човешки ум си е представял“[1]. И също: *„...И ще докарат онзи от обитателите на Рая, който в земния живот е бил най-силно злощастен, и ще бъде дълбоко потопен в Градината (и изваден), после ще го попитат: „О, сине Адамов, виждал ли си някога злощастие? Случвала ли ти се е някога беда?“ Той ще отговори: „Не, кълна се в Аллах. Никога не ми се е случвало злощастие. Никога не съм виждал беда“*[2].

Ако влезеш в Рая, ще живееш много щастливо без болест, болка, тъга и смърт; Аллах ще бъде доволен от теб и вечно ще живееш там. Аллах казва в Свещения Коран:

„А онези, които вярват и вършат праведни дела, ще въведем в Градините [Рая], сред които реки текат и там ще пребивават вечно и завинаги“.

(Коран, 4: 57)

II. Спасение от Огъня на Ада

Аллах казва в Свещения Коран:

„От онези, които се отрекат и умрат неверници, не ще бъде приета като откуп дори пълна със злато земя. За тях има болезнено мъчение и никой не ще ги избави.“

(Коран, 3: 91)

Ето защо земният живот ни е единственият шанс да спечелим Рая и да се спасим от Огъня на Ада. Който умре в неверие, той не ще има друг шанс да се върне на този свят, за да повярва. Както Аллах казва в Свещения Коран относно съдбата на неверниците в Съдния ден:

„И ако ти би видял, когато бъдат изправени пред Огъня, как ще рекат: „О, ако бъдем върнати [на света], не ще взимаме за лъжа знаменията на нашия Господ и ще сме от вярващите!“

(Коран, 6: 27)

[1] Saheeh Muslim, #2825, и Mosnad Ahmad, #8609.

[2] Saheeh Muslim, #2807, и Mosnad Ahmad, #12 699.

Никой обаче не ще има тази втора възможност.

Пророка Мухаммед ﷺ казва: *„В Деня на възкресението ще докарат онзи от обитателите на Огъня, който най-много е блаженствал в земния живот, надълбоко ще го потопят в Огъня (и изваден), после ще го попитат: „О, сине Адамов, виждал ли си някога добро? Случвало ли ти се е някога блаженство?“ А той ще отговори: „Не, кълна се в теб о, Аллах, Господи!“*[1]

III. Истинско щастие и вътрешен мир

Истинското щастие и мир могат да се намерят единствено в подчинението пред заповедите на Създателя и Закрилника на този свят. Аллах казва в Свещения Коран:

„…О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват“.

(Коран, 13: 28)

От друга страна, който се отдръпне от Свещения Коран, ще има трудности и в този, и в отвъдния живот. Аллах казва:

„А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сляп ще го подкараме в Деня на възкресението“.

(Коран, 20: 124)

Това може да обясни защо някои хора извършват самоубийство въпреки материалния комфорт и многото пари, които притежават. Вижте например Кет Стивънс (сега Юсуф Ислям), известен в миналото поп певец, който понякога печелил над 150 000 долара на вечер. След като приема исляма, той открива истинското щастие и мир, които не намерил в материалния успех[2].

---

[1] Saheeh Muslim, #2807, и Mosnad Ahmad, #12 699.

[2] Настоящият адрес на Кет Стивънс (Юсуф Ислям), в случай че желаете да го питате как се чувства, след като е приел исляма, е: 2 Digswell Street, London N7 8JX, United Kingdom.

IV. Опрощение за всички предишни грехове

Когато човек приеме исляма, Аллах опрощава всичките му предишни грехове и злодеяния. Амр ибн ал-Ас, Аллах да е доволен от него, разказва: *„...Отидох при Мухаммед ﷺ и казах: „Протегни десница, за да ти се закълна във вярност!“ Той протегна десница, но аз стиснах ръката си. Попита: „Какво има, Амр?“ Отговорих: „Искам да поставя условие“. Попита: „Какво условие?“ Отговорих: „Да бъда опростен“. Каза: „Не знаеш ли, че islямът разрушава предходното...?“*[1]

След като приеме исляма, човек получава въздаяние за своите дела според следното предание от Пророка Мухаммед ﷺ: *„Твоят Господар, Който е блажен и благороден, е най-милостив. Аллах е предписал добрите и лошите дела. След това ги разяснил. Който е възнамерявал да извърши добро дело, но не го е направил, Преблагословеният и Всевишният Аллах го записва при Себе си като напълно добро дело. Ако е възнамерявал да го извърши и го е направил, Аллах го записва като от десет до седемстотин и много повече. Ако е възнамерявал да извърши лошо дело, но не го е направил, Всевишният Аллах го записва при Себе си като истински добро дело. Ако е възнамерявал да го извърши и го е направил, Аллах го записва като едно лошо дело“*[2].

---

[1] Saheeh Muslim, #121, и Mosnad Ahmad, #17 357.

[2] Mosnad Ahmad, #2515, и Saheeh Muslim, #131.

Трета глава

ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИСЛЯМА

Какво е ислям?

Религията *ислям* е цялостно приемане и покорство на учението на Аллах, което Той изпраща чрез последния Си Пророк Мухаммед ﷺ.

Някои основи на вярата

1. Вяра в Аллах

Мюсюлманите вярват в един-единствен Бог, който няма равен на себе си, който няма нито син, нито съдружник, и никой няма право да бъде обожаван освен Него. Той е истинският Бог – всеки друг бог е измислен и фалшив. Той притежава най-прекрасните имена и съвършени качества. Той няма съдружници в Своята същност. В Свещения Коран Аллах описва Себе си:

„Кажи [о, Мухаммед]: „Той е Аллах – Единствения, Аллах, Целта [на всички въжделения]! Нито е раждал, нито е роден, и няма равен Нему“.

(Коран, 112: 1–4)

Сура 112 от Свещения Коран, арабски калиграфски надпис.

Според исляма никой няма право да се моли или да извършва богослужение за друг освен за единствения Бог.

Единствено Аллах е Всевишният, Създателят, Владетелят и Покровителят на всичко в цялата Вселена. Той управлява всички дела. Той няма нужда от нито едно от Своите създания, а всички Негови създания се уповават на Него за всичко, от което имат нуж-

да. Той е Всечуващ, Всевиждащ и Всезнаещ. По най-перфектен начин Неговото знание обхваща всичко – и явното, и тайното, и общото, и личното. Той знае какво се е случило, какво ще се случи и как ще се случи. Нищо не се случва на света освен по Неговата воля. Каквото Той пожелае, това се случва, и каквото Той не е пожелал, никога няма да се случи. Неговото могъщество е над всичко. Неговата воля е над волята на всички. Той е най-Милостивият и най-Милосърдният, и най-Щедрият. В едно от преданията на Пророка Мухаммед ﷺ се казва, че Аллах е по-милостив към Своите създания, отколкото една майка към своите деца[1]. Аллах е далече от несправедливостта и тиранията. Той е Премъдър във всички Свои дела и повели. Ако някой желае нещо от Аллах, той трябва да моли директно Него, без да използва посредник.

Бог не е Иисус и Иисус не е Бог[2]. Дори самият Иисус е отхвърлил това. Аллах казва в Свещения Коран:

„Бяха неверници онези, които рекоха: „Аллах, това е Месията, [Иисус] синът на Мариам“. А Месията рече: „О, синове на Исраил, служете на Аллах – моя Господ и вашия Господ! За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници“.

(Коран, 5: 72)

Бог не е троица. Аллах казва в Свещения Коран:

„Неверници са онези, които казват: „Аллах, това е третият от троицата“. А няма друг Бог освен единствения Бог. И ако не престанат да говорят това, болезнено мъчение ще сполети неверниците. Не ще ли се покаят пред Аллах и не ще ли Го помолят за опрощение? Аллах е опрощаващ, милосърден. Месията, синът на Мариам, е само пратеник…“.

(Коран, 5: 73–75)

[1] Saheeh Muslim, #2754, и Saheeh Al-Bukhari, #5999.

[2] На 25 юни 1984 година Асошиейтид Прес, Лондон, предава, че в телевизионно проучване повечето англикански епископи заявяват: „Християните не са длъжни да вярват, че Иисус Христос е бил Бог“. Анкетата е проведена с 31 от 39-те английски епископи. В съобщението се уточнява, че 19 от 31 епископи са казали, че е достатъчно Иисус да бъде смятан за „Най-големия Божи представител“. Проучването е проведено от седмичната религиозна програма „Кредо“ на London Weekend Television.

Islamic text. Ислямът отхвърля, че Бог е почивал на седмия ден на сътворението, че се е борил с един от Своите ангели, че е завистлив конспиратор срещу човечеството и че е въплътен в човешко същество. Ислямът също отхвърля приписването на всякаква човешка форма на Бог. Всичко това се смята за богохулство. Бог е Възвишеният. Той е пречист от всяко несъвършенство. Той никога не се уморява, не го обзема нито дрямка, нито сън.

Арабската дума *Аллах* значи Бог (единственият Бог, който е сътворил цялата Вселена). *Аллах* е име на Бога, което се използва от говорещите арабски, едновременно от мюсюлмани и християни. Тази дума не може да се използва за означаването на нещо друго, освен за единствения Бог. Арабската дума *Аллах* се среща повече от 2150 пъти в Свещения Коран. На арамейски език, близък до арабския, на който и Иисус е говорел[1], думата *Аллах* също се отнася за Бог.

2. Вяра в ангелите

Мюсюлманите вярват в съществуването на ангелите и че те са благородни създания. Ангелите служат единствено на Аллах, подчиняват Му се и правят само това, което Той им заповяда. Сред ангелите е Джибрил, който по повелята на Аллах низпослал Свещения Коран на Мухаммед ﷺ.

3. Вяра в изпратените от Аллах книги

Мюсюлманите вярват, че Аллах е изпратил книги на Своите пратеници като доказателство и ръководство за човечеството. Сред тези книги е Свещеният Коран, който Аллах е низпослал на Пророка Мухаммед ﷺ. Аллах гарантира защитата на Свещения Коран от всякаква промяна и изопачаване. Аллах казва:

„Наистина Ние низпослахме Напомнянето [Корана] и Ние непременно ще го пазим“.

(Коран, 15: 9)

[1] Douglas. *NIV Compact Dictionary of the Bible*, с. 42.

4. Вяра в пророците и пратениците на Аллах

Мюсюлманите вярват в пророците и пратениците на Аллах, като се започне от Адам и се стигне до Нух (Ной), Ибрахим (Аврам), Исмаил (Измаил), Исхак (Исаак), Йакуб (Иаков), Муса (Моисей) и Иса (Иисус) – мир над тях. Но последното послание на Аллах към хората, потвърждението на вечното послание, е низпослано на Пророка Мухаммед ﷺ. Мюсюлманите вярват, че Мухаммед ﷺ е последният пророк, изпратен от Аллах, както Той повелява:

„Мухаммед ﷺ не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо“.

(Коран, 33: 40)

Мюсюлманите вярват, че всички пророци и пратеници са човешки същества, които не притежават нито едно от Божиите качества.

5. Вяра в Съдния ден

Мюсюлманите вярват в Съдния ден (Деня на възкресението), в който всички хора ще бъдат възкресени за присъдата на Аллах според своите убеждения и дела.

6. Вяра в *Ал-Кадар*

Мюсюлманите вярват в *ал-кадар*, което означава Божието предопределение. Вярата в предопределението не означава, че човек няма свободна воля. По-скоро мюсюлманите вярват, че Аллах дава на човека свобода на волята, т.е. той може да избира правилното или грешното и е отговорен за своя избор.

Вярата в предопределението включва вярата в четири неща: 1. Аллах знае всичко. Той знае какво се е случило и какво ще се случи; 2. Аллах е записал всичко, което се е случило, и всичко, което ще се случи; 3. Каквото и да иска Аллах да се случи, то се случва, каквото не иска да се случи, то не се случва; 4. Аллах е Създателят на всичко.

Има ли друг свещен източник освен Свещения Коран?

Да. Сунната (онова, което Пророка Мухаммед ﷺ казва, прави и одобрява) е вторият източник в исляма. Тя се състои от хадиси, които са автентично предадени сведения (или съобщения) от сподвижниците на Пророка Мухаммед ﷺ за онова, което той казва, прави и одобрява. Вярата в сунната е основа на islямската вяра.

Примери на предания от Пророка Мухаммед ﷺ

• *„По своята взаимна обич, съчувствие и състрадание вярващите приличат на човешкото тяло: ако някоя негова част заболее, цялото тяло страда от безсъние и треска“*[1].

• *„С най-съвършена вяра са вярващите с прекрасен нрав, най-добрите сред вас са най-добрите спрямо жените си“*[2].

• *„Никой от вас не ще има пълна вяра, преди да е заобичал за своя брат същото, което обича за себе си“*[3].

• *„Милостивите са помилвани и от Всемилостивия. Помилвайте ги на земята и Аллах ще ви помилва“*[4].

• *„Не пренебрегвай нищо от добротворството, дори това, да срещнеш с приветливо лице своя брат!“*[5]

• *„Добрата дума е Милостиня“*[6].

• *„Който вярва в Аллах и в Съдния ден, нека се отнася добре към съседа си“*[7].

• *„Аллах не гледа нито външния ви вид, нито вашите богатства, а гледа вашите сърца и вашите дела“*[8].

---

[1] Saheeh Muslim, #2586, и Saheeh Al-Bukhari, #6011.
[2] Mosnad Ahmad, #7354, и Al-Tirmizi, #1162.
[3] Saheeh Al-Bukhari, #13, и Saheeh Muslim, #45.
[4] Al-Tirmizi, #1924, и Abu-Dawood, #4941.
[5] Al-Tirmizi, #1956.
[6] Saheeh Muslim, #1009, и Saheeh Al-Bukhari, #2989.
[7] Saheeh Muslim, #48, и Saheeh Al-Bukhari, #6019.
[8] Saheeh Muslim, #2564.

• *„Плати на работника неговата надница, преди да е засъхнала потта му“*[1].

• *„Докато един мъж вървял по пътя, жаждата му се усилила. Той намерил кладенец, слязъл до него и пил. После излязъл и тогава видял куче с изплезен език, което от жажда лиже влажната земя. Мъжът си казал: „Това куче е толкова ожадняло, колкото бях и аз“. Той слязъл при кладенеца, напълнил обувката си с вода, после я захапал с уста, докато се изкачил, и напоил кучето. Вследствие на това Аллах го опростил“. Казаха: „Пратенико на Аллах, и заради животните ли има въздаяние за нас?“ Той каза: „За всяко живо същество има въздаяние“*[2].

Какво казва islямът за Съдния ден?

Както християните, така и мюсюлманите вярват, че земният живот е само временно приготовление за следващото царство на съществуване. За всеки индивид този живот е изпит за живота след смъртта. Ще дойде ден, когато цялата Вселена ще бъде унищожена и мъртвите отново ще бъдат съживени за присъдата на Аллах. Този ден ще бъде началото на живот, който няма да има край. Този ден се нарича Съдният ден. На този ден всеки ще си получи заслуженото от Аллах според своята вяра и дела. Този, който умре с вярата, че *„Няма друг бог освен Аллах, и че Мухаммед е Негов пратеник“,* и е мюсюлманин, ще бъде награден на този ден и ще бъде въведен в Рая завинаги, както Аллах казва:

„А които вярват и вършат праведни дела, тези са обитателите на Рая, там ще пребивават вечно“.

(Коран, 2: 82)

Но който умре, без да вярва, че *„Няма друг бог освен Аллах, и че Мухаммед е Негов пратеник“,* и не е мюсюлманин, ще загуби Рая завинаги и ще бъде изпратен в огъня на Ада, както Аллах казва:

---

[1] Ibn Majah, #2443.

[2] Saheeh Muslim, #2244, и Saheeh Al-Bukhari, #2466.

„А който търси друга религия освен исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите“.

(Коран, 3: 85)

И също:

„От онези, които се отрекат и умрат неверници, не ще бъде приета като откуп дори пълна със злато земя. За тях има болезнено мъчение и никой не ще ги избави“.

(Коран, 3: 91)

Някой може да попита: „Аз мисля, че islямът е хубава религия, но ако приема исляма, ще имам проблеми със своето семейство, приятелите и близките си, които ще ми се присмиват. Но ако не приема исляма, ще вляза ли в Рая и ще бъда ли спасен от Огъня на Ада?“

Отговорът е в предишното знамение: ***„А който търси друга религия освен исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите“.***

След като изпраща Пророка Мухаммед ﷺ да призовава хората към исляма, Аллах не приема привързаността към никоя друга религия освен към исляма. Аллах е нашият Създател и Покровител. Той е създал всичко на земята заради нас. Всяко благо и добро, което имаме, е от Него. И след всичко това, ако някой отхвърли вярата в Аллах, Неговия Пророк Мухаммед ﷺ или Неговата религия, справедливо е той да бъде наказан в отвъдния свят. Всъщност главната цел, заради която сме създадени, е да служим на единствения Бог и да му се подчиняваме, както е казал Аллах в Свещения Коран:

„Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат“.

(Коран, 51: 56)

Този живот е много кратък. В Съдния ден неверниците ще мислят, че животът, който са живели на земята, е бил само един ден или част от ден, както Аллах казва:

„Ще рече [Аллах]: „Колко години престояхте в земята?“ Ще рекат: „Престояхме ден или част от деня…“.

(Коран, 23: 112–113)

И още:

„Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?“ Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него…“.

(Коран, 23: 115–116)

Като сравнява този свят с отвъдния, Пророка Мухаммед ﷺ казва: „*Стойността на този свят, сравнена с тази на отвъдния свят, е като онова, което пръстът ви донася от морето, когато го потопите и извадите*“[1], т.е. стойността на този свят, сравнен с отвъдния, е като няколко капки вода, сравнени с огромното море.

По какъв начин човек може да стане мюсюлманин?

Като изрече с убеждение: „*Ля иляхе иллеллах, Мухамедур расулюллах*“. Това означава: „*Няма друг бог освен Аллах и Мухаммед е Негов Пратеник*“. Първата част „*Няма друг бог освен Аллах*“ означава, че правото да бъде обожаван принадлежи единствено на Аллах и че Той няма съдружници, нито пък син. За да бъде човек мюсюлманин, трябва също:

• Да вярва, че Свещеният Коран е истинното слово на Аллах, изпратено от Него.

• Да вярва, че Съдният ден (Денят на възкресението) е истина и ще настъпи, както Аллах обещава в Свещения Коран.

• Да приема исляма за своя религия.

• Да не обожава нищо и никого другиго освен Аллах.

Пророка Мухаммед ﷺ казва: „*Аллах е много по-радостен, когато някой раб се покайва пред Него, отколкото би бил някой измежду вас, който докато пътува с камилата си сред гола пусти-*

[1] Saheeh Muslim, #2858, and Mosnad Ahmad, #17 560.

ня и тя му се изплъзне заедно с храната и водата, изпадне в отчаяние, после стигне до едно дърво сам самичък, полегне под сянката му изгубил всякаква надежда; и както си лежи, изведнъж камилата се изправи пред него, той я хване за юздата и обзет от силна радост, изрече: „О, Боже, Ти си моят раб, а аз съм Твоят Господ“. Толкова радостен, че се объркa“[1].

Надписът *"Няма друг бог освен Аллах, и Мухаммед е Негов пратеник"*, поставен над вход.

Какво представлява Свещеният Коран?

Свещеният Коран е последното изпратено слово от Аллах и е основният източник на вяра и практика за всеки мюсюлманин. Той третира всички въпроси, които засягат човека: мъдрост, вяра, учение, богослужене, взаимоотношения, право и т.н., но основната тема е взаимоотношението между Аллах и Неговите създания. Същевременно Свещеният Коран предоставя указания и подробни предписания за постигане на

[1] Saheeh Muslim, #2747, и Saheeh Al-Bukhari, #6309.

справедливо общество, за достойно поведение на хората и справедлив икономически строй.

Трябва да се отбележи, че Свещеният Коран е низпослан на Пророка Мухаммед ﷺ на арабски език. Така че всеки превод на Свещения Коран, било на английски, или на друг език, не е Свещеният Коран, нито негова версия, а само превод на буквалното му значение. Оригиналът на Свещения Коран е на арабски.

Кой е Пророка Мухаммед ﷺ?

Мухаммед ﷺ е роден в Мекка през 570 г. Баща му умира, още преди той да се роди, а майка му – скоро след раждането му. Отглежда го неговият чичо, Абу Талиб, който е от уважаваното племе Курейш. Мухаммед израства неграмотен, не може да чете и пише и остава такъв до смъртта си. Неговият народ преди мисията му на пророк е невеж за науката и повечето хора били неграмотни. Когато израства, става известен с това, че говори истината, както и със своята честност, искреност, доверие и благородство. На него може да се разчита, затова го наричат *Довереника*[1]. Мухаммед ﷺ е много набожен и силно мрази упадъка и идолопоклонничеството на своето общество.

Джамията на Пророка Мухаммед ﷺ в Медина.

[1] Mosnad Ahmad, #15 078.

За първи път на четирийсетгодишна възраст Мухаммед ﷺ получава послание от Аллах чрез архангел Джибрил. Низпославането продължава двайсет и три години. Цялостта от всички низпослани знамения представлява Свещеният Коран.

След като започва да получава знаменията на Свещения Коран и да проповядва истината, която Аллах му изпраща, Мухаммед ﷺ и неговата малка група последователи стават обект на преследване от страна на неверниците. Преследването става толкова жестоко, че през 622 г. Аллах му заповядва да се пресели от Мекка в Медина. Това преселение на около 260 мили на север бележи началото на мюсюлманското летоброене.

След няколко години Мухаммед ﷺ и неговите последователи вече могат да се завърнат в Мекка и прощават на своите неприятели. Преди Мухаммед ﷺ да се пресели в отвъдното, на шейсет и три годишна възраст, по-голямата част от населението на Арабския полуостров вече е мюсюлманско, а за един век след смъртта му islямът се простира до Испания на запад и до Китай на изток. Сред причините за бързото и мирно разпространение на исляма са истинността и яснотата му като учение. Ислямът призовава за вяра в един-единствен Бог, Който единствен е достоен за обожаване.

Пророка Мухаммед ﷺ е идеален пример за честен, справедлив, милосърден, състрадателен, правдив и прекрасен човек. Въпреки, че е човек, няма лоши качества и се стреми единствено към Аллах и Неговата награда в отвъдния свят. Освен това във всички свои дела, постъпки и взаимоотношения той винаги е изпълнен с богобоязън.

Как разпространяването на исляма влияе върху развитието на науката?

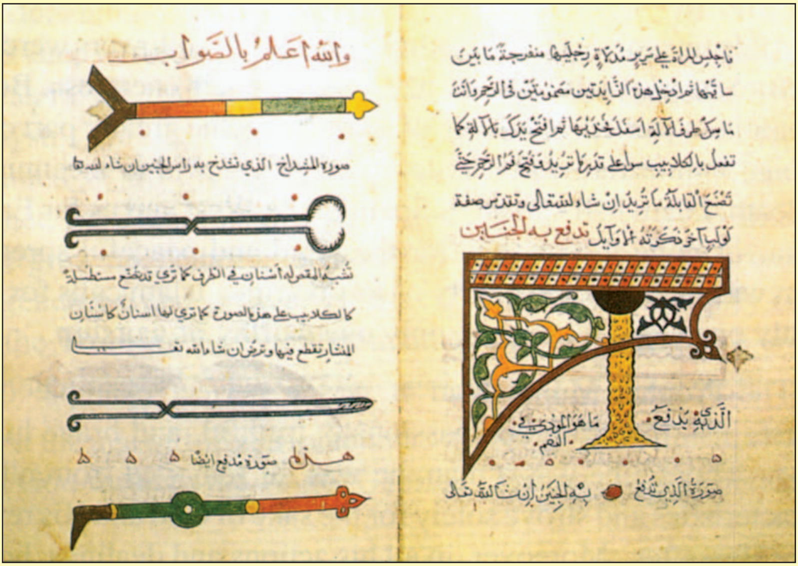

Ислямът учи хората да използват силата на разума и наблюдателността си. В рамките на няколко години след разпространението на исляма процъфтява университетското образо-

вание и се оформя една велика цивилизация. Синтезът на източните и западните идеи и тяхното съчетаване довежда до голям прогрес в медицината, математиката, физиката, астрономията, географията, архитектурата, изкуството, литературата и историята. Основни системи като алгебрата, арабските цифри и понятието *нула* (от съществено значение за математиката) са предадени на средновековна Европа от мюсюлманския свят. Усъвършенствани инструменти, които правят възможни европейските изследователски открития, такива като астролаба, квадранта, и топографските карти, също са разработвани и усъвършенствани от мюсюлмани.

Астролаб: Един от найважните научни инструменти, разработен от мюсюлманите, който също широко се използва от западния свят и до днес.

Лекари мюсюлмани отделят голямо внимание на хирургията и разработват различни хирургични инструменти, както е видно от този стар ръкопис.

Кой е Иисус според мюсюлманите?

Мюсюлманите уважават и почитат Иисус *мир нему*. Те го смятат за един от най-великите пратеници на Аллах. Свещеният Коран потвърждава неговото чудотворно раждане (от Дева Мария), даже една сура от Свещения Коран е озаглавена Мариам (Мария). Свещеният Коран описва раждането на Иисус така:

„Когато ангелите рекоха: „О, Мариам (Мария), Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е Месията Иса [Иисус], синът на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах]. И ще говори на хората още в люлката, и като възмъжее, и ще бъде от праведниците.“, рече тя: „Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?“ Рече: „Така! Аллах сътворява каквото пожелае. Щом реши нещо, казва му само: „Бъди!“ И то става“.

(Коран, 3: 45–47)

Раждането на Иисус е чудотворно по повеля на Аллах, Който създава и Адам без баща. Аллах казва:

„Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: „Бъди!“ И той стана“.

(Коран, 3: 59)

По време на своята мисия на пророк Иисус извършва много чудеса. Аллах ни известява, че Иисус е казал:

„…Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще създам за вас от глина образ на птица, ще духна в нея и ще стане птица с позволението на Аллах. И ще изцерявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволението на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запасявате по домовете си…“.

(Коран, 3: 49)

Мюсюлманите вярват, че Иисус не е разпънат на кръст. Такъв е планът на враговете на Иисус – да го разпнат на кръст, но Аллах го

избавя от разпятието и го въздига при Себе си. Уподобява на него друг човек. Враговете на Иисус разпнали този човек на кръст, като сметнали, че той е Иисус. Аллах казва:

„…и изричаха: „Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.“ – но не го убиха и не го разпнаха, а само им бе оприличен…“.

(Коран, 4: 157)

Нито Мухаммед, нито Иисус, *мир над тях*, идват, за да променят основното учение за вярата в Единия Бог, учение, донесено от предишните пророци. По-скоро Аллах ги изпраща да го потвърдят и възобновят[1].

Джамията ал-Акса в Ерусалим.

[1] Мюсюлманите също вярват, че Бог изпратил на Иисус свещена книга, наречена Инджил, някои части от която може би все още присъстват в учението на Бог към Иисус в Новия завет. Но това не значи, че мюсюлманите вярват в Библията, каквато е днес, защото тя не е оригиналното Свето писание, което е изпратено от Бог. Библията претърпява промени, добавки и съкращения. Това се потвърждава от комисия, натоварена да ревизира Светата Библия (т.нар. Ревизирана стандартна версия). Комисията се състои от 32-ма учени, които обезпечават прегледа и обсъждането й чрез консултативен съвет от петдесетима представители на различни течения в християнството. В предговора на Ревизираната стандартна версия комисията заявява: „Очевидно е, че на някои места текстът е пострадал при предаването, но нито една версия не осигурява задоволителното му възстановяване. За евентуалната реконструкция на оригиналния текст можем единствено да следваме преценката на компетентните учени“. В предговора на същата версия Комисията казва: „Приложихме бележки, посочващи съществени вариации, добавки и съкращения в древните източници (Евангелие от Матея, 9: 34, Евангелие от Марка, 3: 16; 7: 4, Евангелие от Лука, 24: 32, 51 и т.н.“

Какво казва ислямът за тероризма?

Ислямът е религия на милосърдието и отрича тероризма. В Свещения Коран Аллах казва:

„Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите“.

(Коран, 60: 8)

Пророка Мухаммед ﷺ забранява на войниците да убиват жени и деца[1], и им повелява: *„...не предавайте, не бъдете крайни, не убивайте деца...*[2]. И също: *„Който убие човек от общност, имаща договор с мюсюлманите, не ще помирише аромата на Рая, въпреки че той ухае от разстояние, извървяно за четирийсет години“*[3].

Пророка Мухаммед ﷺ също така забранява наказване с огън[4].

Веднъж той посочва убийството като втори сред големите грехове[5] и винаги предупреждава, че: *„Първите присъди в Съдния ден ще бъдат дадени на хората, които са проливали кръв“*[6].

Мюсюлманите са наставлявани да проявяват милост към животните и им е забранено да ги наранят. Веднъж Пророка ﷺ казва: *„Жена бе наказана да отиде в Ада заради това, че затворила една котка: нито ѝ дала храна и вода, нито я освободила да си търси храна“*[7].

Той казва също, че мъж напоил жадно куче, а Аллах му опростил греховете. Пратеника бил попитан: *„О, Пратенико на Аллах,*

---

[1] Saheeh Muslim, #1744, и Saheeh Al-Bukhari, #3015.

[2] Saheeh Muslim, #1731, и Al-Tirmizi, #1408.

[3] Saheeh Al-Bukhari, #3166, и Ibn Majah, #2686.

[4] Abu-Dawood, #2675.

[5] Saheeh Al-Bukhari, #6871, и Saheeh Muslim, #88.

[6] Тоест извършвали убийства и нанасяли телесни повреди. Saheeh Muslim, #1678, и Saheeh Al-Bukhari, #6533.

[7] Saheeh Muslim, #2422, и Saheeh Al-Bukhari, #2365.

печелим ли награда за добрината към животните?“ Той казал: *„Има награда за добрина към всяко живо същество, животно или човек“*[1].

Когато се коли животно, мюсюлманинът се задължава колкото се може по-малко да причинява страдание на животното. Мухаммед ﷺ казва: *„Когато колите животно, направете го по най-добрия начин. Наточете ножа си, за да се намали страданието на животното“*[2].

В светлината на тези и други ислямски текстове подтикването към терор над беззащитни граждани, разрушаването на сгради и имущество, бомбардирането и осакатяването на невинни жени, мъже и деца е забранено и отвратително действие. Мюсюлманите следват религия на мир, милосърдие и снизхождение и по-голямата част от тях нямат нищо общо с насилия, приписвани на техни единоверци. Ако мюсюлманин е извършил терористично действие, той е престъпил и нарушил законите на исляма.

Човешките права и справедливостта в исляма

Islямът осигурява много права за индивида. Ислямът защитава изброените по-долу.

Животът и собствеността на всички граждани в ислямската държава се считат за свещени, независимо дали става въпрос за мюсюлманин или не. Ислямът защитава честта на гражданите. Следователно според исляма обидата и пренебрежението са недопустими. Пророка Мухаммед ﷺ казва: *„Наистина вашата кръв, вашият имот и вашата чест са неприкосновени“*[3].

Расизмът не е позволен в исляма. Свещеният Коран говори за равенство и равноправие между хората:

„О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоен

[1] Saheeh Muslim, #2244, и Saheeh Al-Bukhari, #2466.

[2] Saheeh Muslim, #1955, и Al-Tirmizi, #1409.

[3] Saheeh Al-Bukhari, #1739, и Mosnad Ahmad, #2037.

измежду вас при Аллах е най-богобоязливият[1]. Аллах е всезнаещ, сведущ".

(Коран, 49: 13)

Islamът не приема определени хора или нации да бъдат облагодетелствани. Пророка Мухаммед ﷺ казва: *„О, хора! Вашият Бог е един и вашият прародител [Адам] е един. Арабите не са по-добри от тези, които не са араби, и тези, които не са араби, не са по-добри от арабите, а червените (т.е. бялото с червен нюанс) хора не са по-добри от черните хора, и черните хора не са по-добри от червените[2] освен със своето благочестие и богобоязливост"*[3].

Един от главните проблеми, пред които днес е изправено човечеството, е расизмът. Развитият и цивилизован свят е способен да изпрати човек на луната, но не може да спре човека да мрази своя събрат и да се сражава с него. От дните на Пророка Мухаммед ﷺ ислямът е жив пример за това, как расизмът може да бъде спрян. Ежегодното поклонение *хадж* в Мекка показва истинско ислямско братство на хора от всякакви раси и националности, където милиони мюсюлмани от цял свят се срещат и извършват поклонението.

Ислямът е религия на справедливостта. Всевишният казва:

„Аллах ви повелява да връщате поверените имущества на техните собственици и когато съдите между хората, да съдите със справедливост...".

(Коран, 4: 58)

И още:

„…помирете ги справедливо и постъпете безпристрастно! Аллах обича безпристрастните".

(Коран, 49: 9)

[1] Бог е създал хората равни, разликата между тях се състои в тяхната набожност и благочестие.

[2] Смисълът е, че никой не е по-добър от другия заради своя цвят на кожата.

[3] Mosnad Ahmad, #22 978.

Мюсюлманите трябва да бъдат справедливи дори към тези, които мразят, както Аллах казва:

„...И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, та да сте несправедливи! Бъдете справедливи, то е най-близо до богобоязливостта!...“

(Коран, 5: 8)

Пророка Мухаммед ﷺ казва: *„Хора! Пазете се от несправедливостта*[1]*, тя ще бъде мрак в Съдния ден“*[2].

Тези, които не са получили правата си (т.е. които имат справедливи искания) в този живот, ще ги получат в Съдния ден, както Пророка казва: *„В Съдния ден права ще бъдат дадени на тези, на които се дължат (и грешките ще бъдат поправени)...“*[3].

Статутът на жената в исляма

Islamът разглежда жената, независимо дали е омъжена или не, като отделна личност със свои права, с правото да притежава и разполага с имущество и доходи, без да се оказва някаква опека над нея (от баща, съпруг или някой друг). Тя има право да купува и продава, да подарява, да прави благотворителни дарения, т.е. тя може да харчи парите си, както намери за добре. Брачната плата *махр* се дава от младоженеца на булката за нейни лични нужди. Булката си запазва фамилното име, вместо да приеме името на своя съпруг.

Ислямът насърчава съпруга да се отнася добре към съпругата си, както казва Пророка Мухаммед ﷺ: *„Най-добрите измежду вас са тези, които са най-добри към своите съпруги“*[4].

[1] Тоест потискане на други, несправедливи действия или злосторства.

[2] Mosnad Ahmad, #5798, и Saheeh Al-Bukhari, #2447.

[3] Saheeh Muslim, #2582, и Mosnad Ahmad, #7163.

[4] Ibn Majah, #1978, и Al-Tirmizi, #3895.

В исляма майките са удостоени с голяма почит. Ислямът препоръчва да се отнасяме към тях най-добре. *„Един мъж дойде при Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, и попита: „Пратенико на Аллах, кой човек най-много заслужава да му бъда добър другар?“ Той отговори: „Майка ти“. [Мъжът] попита: „А после кой?“ Отговори: „Майка ти“. И пак попита: „А после кой?“ Отговори: „Майка ти“. И попита: „А после кой?“ Отговори: „После баща ти“*[1].

Семейството в исляма

Семейството, което е основната градивна единица на цивилизацията, днес е на път да се разпадне. Семейната система в исляма в прекрасно съчетание и хармония осигурява права на съпруга, съпругата, децата и роднините. Ислямът поддържа поведение на алтруизъм, великодушие и любов в рамките на добре организирана семейна система. Мирът и спокойствието, осигурени от стабилната семейна единица, са много ценни, а това е съществено за духовното развитие на членовете на тази система. Социалната хармония е създадена чрез съществуването на многочленни семейства и чрез ценeнето на децата.

Как се отнасятмюсюлманите към възрастните?

В ислямския свят са рядкост „домовете за стари хора“. Усилията, полагани от децата към родителите в това най-трудно време от техния живот, се смята за чест – като благодат и добра възможност за духовно израстване. Според исляма не е достатъчно само да се молим за нашите родители, но трябва да се грижим за тях, да си спомняме, че когато сме били безпомощни деца, те са ни предпочитали пред самите себе си. Майките в исляма са много уважавани. Когато родители достигнат старост, към тях се отнасят с милост, почтеност и себеотрицание.

Грижата към родителите в исляма се приема като задължение,

[1] Saheeh Muslim, #2548, и Saheeh Al-Bukhari, #5971.

което по важност е след молитвата, и родителите са в пълното си право да го изискват. Като презряно деяние се приема да изразиш раздразнение към родителите си и да ги упрекваш за трудното положение, в което са изпаднали. Това не е по тяхна вина, а вследствие на възрастта.

Аллах казва:

„И повели твоят Господ да не служите другиму освен Нему, и към родителите – добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: „Уф!“ и не ги навиквай, а им казвай ласкави слова! И от милосърдие спусни за тях крилото на смирението и кажи: „Господи мой, помилвай ги, както и те ме отгледаха от малък!“

(Коран, 17: 23–24)

Петте стълба на исляма

Петте стълба на исляма са основата на мюсюлманския живот. Те са: засвидетелстването на вярата, молитвата, даване на *зекят* (подпомагане на бедните), говеене по време на месец Рамадан и поклонението в Мекка веднъж в живота за тези, на които е по силите да го извършат.

1. Засвидетелстването на вярата

Засвидетелстването на вярата е изричането с убеждение на: *„Ля иляхе иллеллах, Мухаммедур расулюллах“*. Това значи: *„Няма друг бог освен Аллах, Мухаммед е Негов пратеник“*. Първата част *„Няма друг бог освен Аллах“* означава, че никой няма право да бъде обожествен освен единствения Аллах и че Той няма съдружници, нито пък син. Това засвидетелстване се нарича *Шехада* – свидетелство, израз, който трябва да се изкаже с убеждение при встъпването в исляма. Засвидетелстването на вярата е първият и най-важен стълб на исляма.

2. Молитвата

Мюсюлманите всекидневно извършват пет молитви. Всяка от тях не отнема повече от няколко минути. Молитвата в исляма представлява директната връзка между раба и Аллах. В исляма няма посредници между човека и Бог.

В молитвата човек изпитва вътрешно щастие, спокойствие и утеха, че Аллах е доволен от него. Пророка Мухаммед ﷺ казва: *„Билял, призови за молитва, за да се утешим чрез нея“*[1]. Билял е един от сподвижниците на Мухаммед ﷺ, на когото е възложено да призовава хората за молитва.

Молитвите се извършват както следва: сутрин до изгрева на слънцето, по пладне, в средата на следобеда, след залез слънце и през нощта. Мюсюлманите могат да се молят почти навсякъде – както на полето, така и в офиса, фабриката или университета.

3. Даването на милостинята *зекят*

Истинският притежател на всичко е Аллах, следователно и богатството, притежавано от хората, е нещо, което им е поверено от Него. Значението на думата *зекят* е едновременно „пречистване“ и „растеж“. Даването на *зекят* представлява „даване на определен процент от дадено имущество на определени групи нуждаещи се хора“. За злато, сребро или пари, които възлизат на сума колкото 85 грама злато и са се запазили в продължение на една лунна година, се изплащат два и половина процента. Притежаваното от нас владение се смята за пречистено чрез заделянето на малка част за нуждаещите се – така при подрязване на растението се възвръща балансът и се стимулира новият растеж. Освен това всеки мюсюлманин е свободен да раздава доброволно милостиня или подаяние, колкото сам прецени.

[1] Abu-Dawood, #4985, и Mosnad Ahmad, #22 578.

4. Говеенето през месец Рамадан

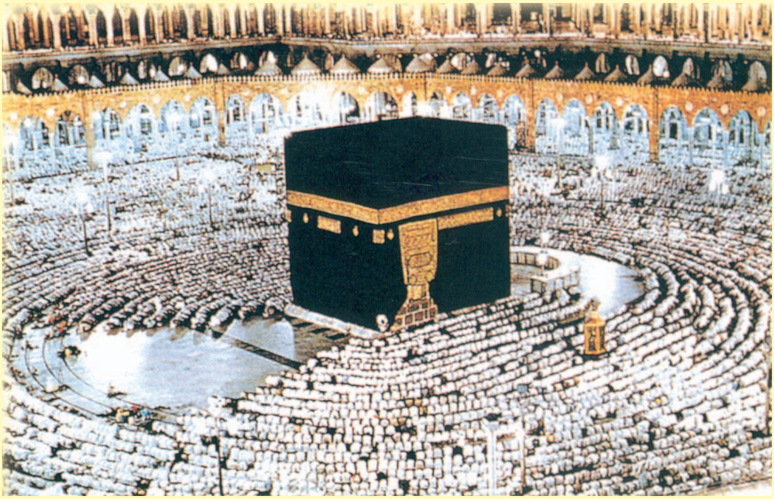
Всяка година през месец Рамадан[1] всички мюсюлмани говеят от зазоряване до залез слънце, като се въздържат от храна, пиене и сексуални отношения.

Въпреки че говеенето е полезно за здравето, то се разглежда главно като метод на духовно самопречистване. Като се ограничава от удоволствията на този свят, дори за кратко време, говеещият човек проявява съпричастие към бедните, а също така се развива в духовен план.

5. Поклонението *хадж*

Ежегодното поклонение *хадж* в Мекка е задължително веднъж в живота за тези, които имат и физическата, и финансовата възможност да го извършат. Всяка година милиони мюсюлмани от всички краища на света отиват в Мекка. Въпреки че в Мекка вина-

Поклонници се молят в джамията *Харам* в Мекка. В тази джамия се намира Кяаба (черната постройка на снимката), към която мюсюлманите се обръщат за молитва. Кяаба е място за богослужение, което Аллах заповядва на Пророка Ибрахим и неговия син, Исмаил, да построят.

[1] Месец Рамадан е девети от ислямския календар (който е лунен, а не слънчев).

ги има посетители, ежегодният *хадж* се извършва през дванайсетия месец на ислямския календар, месец *Зилхидждже*. За поклонението мъжете обличат специални прости дрехи, които премахват различията между социалния им статус и културата им, така че всички стават равни пред Аллах.

Обредите на поклонението х*адж* включват обход на Кяаба – седем пъти, преминаване седем пъти разстоянието между хълмовете Сафа и Маруа, както е направила съпругата на Ибрахим Хаджар, докато търсела вода за сина си Исмаил. След това поклонниците застават заедно на Арафат и молят Аллах за всичко, което желаят, и за опрощение от Него. Денят на Арафат често се сравнява със Съдния ден.

Краят на хаджа се отбелязва с празник, *Айд ал-Адха – Курбан Байрам*. Този празник и *Айд ал-Фитр – Рамазан Байрам,* празникът, който се чества в края на месец Рамадан, са двата празника в мюсюлманския календар. Честването им започва с всеобща молитва.

КРАТКО ИЛЮСТРОВАНО ВЪВЕДЕНИЕ В ИСЛЯМА

Английска
Първо издание

Преводач *Кемал Бозов*
Редактор *Майя Калудиева*
Отг. редактор *Али Хайраддин*

Предпечатна подготовка *Салих Шабанов*
Формат 1/16/60x90
Печ. коли 4,75

Печат:
Печатна база „К принт“

„Прозрение – 1424“ ЕООД